

کونا سونه تان خیربارییه
و نه کونا وان زربارییه

- پەرتۆك: كرنا سونەتان خىربارىيە و نەكرنا وان زىربارىيە
- نڧىسىن: د. ئىسماعىل سگىرى
- بەرگ: نازدار ئەحمەد
- ژمارا سپاردنى: (—) سالا (۲۰۱۸)
- چاپا ئىكى: ۲۰۱۸ زايىنى ۱۴۴۰ مشەختى
- تىراژ: (—) دانە

کرنا سونه تان
خڀر باریه و نه کرنا
وان زرباریه

دکتور
إسماعیل سگڀری

۱۴۴۰ مشه حتی ..... ۲۰۱۸ زاینی

بسم الله الرحمن الرحيم

هه مي همد و په سن بۆ خوداي بن ههروه كي نه و هه ژى و
سلاف و سه له وات ل سهر جاني خوشتقى و ريبهر و رابه ر و سه ردار
و پيشه وايى مهن، موحه مه د سلاقيت خودى ل سه بن، و هه ركه سى
ل دويف ريكا وى بجيت و پيگريى ب سونه ت و راسته ريبا وى
بكه ت هه تا روژا قيامه تى و پاشى:

تشتى ژ هه ميان گرنتر موسلمان د ژيانا خو يا روژانه دا
گرنگيى بده تى، كاركرنه ب سونه تا پيغه مبه رى سلاقيت خودى ل
سه ربن، نفيينا وى راوه ستيانا وى و گوڤنييت وى و كرياريت وى و
دهوشتى، هه تا ژيانا خو هه ميى ل دويف سونه تا وى سپيده و
نيقاران ريكدنيخيت، و ژ نيشانييت هه ژيكرنا ته بۆ خودايى مه زن
نه وه ل دويف پيغه مبه رى وى د دهوشت و كريار و فه رمان و
سونه نييت ويدا بچى، و پيگريى پى بكه ي خودايى مه زن دبيرييت:
(قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ
ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ) و ب راستى جه و پله يا مرؤفى دويف

پیگریا مروّقییه ب سونه تا پیغه مبهری (سلاقیّت خودی ل سهرین)،
چهندی پیگریه نهو هند ل دهف خودی یی ب بها و سهنکه، و
سونه تان گهلهک مفا بیّت ههین ژ وان:

۱- نهم پی بردهوام نیژیکی خودی دبین.

۲- پی د هینه پارازتن ژ گونههان.

۳- نهندامیّت مه، دست و چاف و گوھ و پیّت مه ژ گونهھی د
هینه پارازتن و بو خیروی دکه فنه کاری.

۴- دوعا قه بویل دبن، و داخوازی ب جه دهین و خو پارازتن ب
دهستقه دهیّت.

ژ بهر نهفا بوری، دقیّت نهم ب چافهکی زیده مهزن بهری خو
بدهینه سونه تان، و بزاین سونه تن پشتی فهران مروّقی
نیژیکی خودایی مهزن دکهن، و سونهت مروّقی دگه هینه
حهژیکرنا خودی، و سونه تن دست و چاف و بیان سهره راز
دکهن و بهری وان ددهنه خیروی و بهری وان ژ خرابیان ددهنه
پاش، پیغه مبهر ((سلاقیّت خودی ل سهرین)) دبیزیت هه لبهت
ههروه کی بوخاری (خودی ژی رازی بیّت)، د هه دکگیریت:
دبیزیت: خودایی مهزن دبیزیت: (من عادی لی ولیاً. فقد
آذنته بالحرب. وما تقرّب إليّ عبدي بشيء أحبّ إليّ ممّا
افترضت عليه: وما يزال عبدي يتقرّب إليّ بالتّوافل حتّى
أحبه، فإذا أحببته كنت سمعاً الذي يسمع به، وبصره الذي

يُصِرُّ بِهِ، وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا، وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا، وَإِنْ سَأَلْنِي أَعْطَيْتُهُ، وَلَئِنْ اسْتَعَاذَنِي لِأَعِيذَنَّهُ) ب راستی خودایی مهزن دبیژیت: هه رکه سی دژمنییا وه لیبه کی من بکته، ب راستی من نهو ب شه رکرنی ناگه هدارکر. و بهنده یی من ب چو تشتان خو نیژیکی من ناکته خوشتقیتر بو من ژ تشی من ل سهر وی فه رزگری، و بهردهوام بهنده یی من ب سونه تان دی نیژیکی من بیت، هتا نهز جهژی بکه، هه که من جهژی کر، من گوھی وی پاراست یی پی گولی دبیت، و چاقی وی پاراست یی پی دبیت، و دهستی وی یی پی ب هیژ دگریت، و پی وی یی پی دبیت، و هه که داخوای ژ من بکته من دایی، و هه که خو، ب من بیاریژیت (خو پارازتنی ژ من بخواییت) بی شک دی پاریزم.

۵- جهژیکرنا خودی پیقه دهیت و راستیا فی چهندی گوتنا خودییه خودایی مهزن دبیژیت: (قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ) [هه می موحه ممد] بیژه: [وان] نه گهر هوین [ب دورستی] جهژ خودی دکهن، ل دویف من وهرن [ریکا من بگرن] خودی دی جهژ هه وه کهت، و گونه هیت هه وه دی ژ بیته، [و ب راستی] خودی گونه ه ژیهه و دلوفانه. جهسه ن بهصری خودی ژ رازی بیت دبیژیت: ریکا دهستقه ئینانا جهژیکرنا خودی

ئەو نول دویف سونەتا ییغەمبەری (سلاقیت خودی ل سەربن)
بچی.

۶- ئەف هەر بېنجیت بورین ددونیاییدا خودی ددەتە وی یی
پاریزی ل سەر سونەتان دکەت، و بەری خۆ بدە بهایی
سونەتان و حنیرا وان د ناخرەنیدا کاج ددەتە خودانی خۆ، د
ناخرەنیدا سونەت جھى کیم و کاسییت فەرزان دگرن، و
کیماسیا کەفتیه د فەرزیت مەدا پردکەت، و راستیا فی چەندی
ئەفەیه، د فەگیرا حاکم و نەسائی و ئەبو داو و ئبن ماجەدا
هانیه، ییغەمبەر (سلاقیت خودی ل سەربن) دبیژیت: (إِنَّ أَوَّلَ
مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ عَمَلِهِ صَلَاتُهُ، فَإِنْ
صَلَحَتْ، فَقَدْ أَفْلَحَ وَأَنْجَحَ، وَإِنْ فَسَدَتْ، فَقَدْ خَابَ وَخَسِرَ،
فَإِنْ انْتَقَصَ مِنْ فَرِيضَتِهِ شَيْئًا، قَالَ الرَّبُّ، عَزَّ وَجَلَّ: انظُرُوا
هَلْ لِعَبْدِي مِنْ تَطَوُّعٍ، فَيُكَمَّلُ بِهَا مَا انْتَقَصَ مِنَ الْفَرِيضَةِ؟ ثُمَّ
تَكُونُ سَائِرُ أَعْمَالِهِ عَلَى هَذَا) بلا ئەفە بیژەیه بەردەوام
دەزرا هەو دەدا بیت و چ جاران ژبیر نەکەن (انظُرُوا هَلْ
لِعَبْدِي مِنْ تَطَوُّعٍ، فَيُكَمَّلُ بِهَا مَا انْتَقَصَ مِنَ الْفَرِيضَةِ) نشی
ئیکى رۆژا قیامەتی حسیبا بەندەى ل سەر دنیته کرن نقیژا
وییه، قیجا هەکە دورست دەرکەفت ئەو سەرفەراز و ناجج بوو،
و هەکە یا خراب بیت ئەو نەگەهشەته یا وی دقیت و
خوسارەت بوو، و هەکە ژ فەرزیت وی تشەک ژى کیم بوو،

خودايی مهزن دئی بیژیت: بهری خو بدهنی ئه‌ری بهندهیی من
 تشتهک ژ سونه‌تان هه‌یه، یا ژ فه‌رزی هاتیه کی‌مکرن دئی پی
 هیئنه کاملکرن؟ پاشی هؤسا هه‌می کاریت وی هؤسا کی‌ماسیا
 فه‌رزان ب سونه‌تا دئی هیئنه کاملکرن .

۷- کرنا سونه‌تان هاریکه‌ره پاریزی ل فه‌رزان بیته‌کرن و یی
 فه‌رزان ب بی‌اریزیته ئه‌و سه‌ره‌فه‌رازبوو. جابر خودی ژئی رازی
 بیت، دقه‌گی‌را موسلمیدا دبیژیت: زه‌لامه‌ک هاته‌ ده‌ف
 پیغه‌مبه‌ری (سلافیت خودی ل سه‌ربن) گوئی: (أَرَأَيْتَ إِذَا
 صَلَّيْتُ الصَّلَاةَ الْمَكْتُوبَاتِ وَصُمْتُ رَمَضَانَ وَأَخْلَلْتُ
 الْحَلَالَ وَحَرَّمْتُ الْحَرَامَ وَلَمْ أَرِدْ عَلَى ذَلِكَ شَيْئًا أَدْخُلُ الْجَنَّةَ
 قَالَ نَعَمْ) بیژه من هه‌که من نقیژیت فه‌رز کرن و ره‌مه‌زان من
 گرت و جه‌لالی جه‌لال بزانه و جه‌رامی جه‌رام بزانه و خو
 ژئی ب ده‌مه پاش دئی چه‌مه به‌جه‌شتی گوئی: به‌ئی.

ژبه‌ر فی پیدقیه ئه‌م خه‌می ژ هه‌می سونه‌تان بخوین و
 گرنکیا هه‌ژی ب ده‌ینی، چونکی خیرا دنیا و ئاخه‌رتی یا تیدا،
 و گرینگیدان ب سونه‌تان ب دوو ره‌نگان دوردست دبیت:
 ئیک: ئه‌م خه‌ما به‌لافکرنا وان بخوین و خه‌لکی ل سه‌ر
 هشیارکه‌ین و به‌ری خو و پاشی یی خه‌لکی ب ده‌ینه کرنا وان
 سه‌نه‌تان، و خه‌مساریی تیدا نه‌که‌ن.

رهنگی دویی: ئەم پێگویی ب سونەتان هەمیان بکەین، و
بزانی ئەو هاریکارن و پشتهفانن بۆ مە ئەم کیماسیی د فەزاند
نەکەین.

دقیق ئەم بزانی سونەت هەمی ئیک ریز نین، هەندەک ژ
هەندەکان ب خیرترن، و ژ هەندەکان گەرنگترن، و هەمی نە ئیک
دەرەجەنە، بیات پێغەمبەری (سلاقیت خودی ل سەربن) بەردەوامی
دایی ئەو فەرتن و بەری وان دەین بیات بەردەوامی نەدابیتی، بۆ
نەمونه وتر بەری رهواتبا دهین و رهواتب بەری سونەتی د دی دەین
و هوسا.

دکتور

إسماعیل سگیری

دهوک - ۲۰۱۸/۱۱/۱

سونهت چنه؟؟

مه بهست ب سونهتان كورت كرمانج: هه می رهنگیت په رستنانه ژ گۆن و کریران ییت نه ئه رک و نه فهرز، یا ن ژي هه ر تشته کی پیغه مبهری (سلاقیت خودی ل سهرین) کر بییت، و بهری مه دابییت، نه وه کو فهرز و واجب به لکی کرنا وی خیره و هیلانا وی بی باریه ژ وی خیری.

تۆ بزانی سونهته دخوازیت تۆ بکهی نه تۆ بهی.

مخابن ئه فرۆ ژ سستی مه، ئه م لی دگهرین کا چ نشت ستهتن، دا پشنا خو بدهینی و نه کهین، و ئه م ل سهر کرنا سونهتان نه ییت رژدین و ل سهر دهشیار نینین، ژ بهر هندئ ژي سستی دکه قیته د ئه رکیت مه دا یان ئه م خوشیا خو ژي نابینین، نه کرنا سونهتان و نه گرگیندان ب سونهتان ب رهنگه کی گشتی د بیت نه یا غه ریب بیت د ناف جفاکی ئاساییدا، به ئی یا غه ریه ئه فه د ناف خه لکی بانگه وازییدا بیته دیتن و دناف و اندا هه بییت، و هه که تول گه ل ئاخفتی دی به رسقه کا قه بر دهته ته، ئاخر سونهته! ئه ری سهر به ختی ته، ئه ف زاینه دخوازیت ئه ز بکه م یان نه که م؟! باشه ئه فه دی چاوا بنه چاقلیکری و ریبه ر و پیشاهییت خه لکی و غه یری خو؟، و ئه فه ئیک ژ ئه گه رانه خه لکی بانگه وازیی کارلیکرنا خو ل سهر

خه لکی نه مایه، چونکي ب ههمی رهنگانفه وهکی وانن و د
په رستنیت خودا چ جوداهی ل گه ل وان نینه.

نه گهریت نه کرنا سونه تان:

و دبیت ئیک ژ نه گهریت نه کرنا سونه تان نهغه بیت،
داخوازکرن و خو زیده کرنا زانینیت شهرعی به رده وام نینه، و
گرنگیدان ب پاککرن و په روه رده کرنا دهروني نینه، ژ بهر هندئ
دئ بینی ل سهر چاره نقیسی ئومه تی دناخحیت و پاریزی ل سهر
نقیزیت ب جه ماعت ناکه ت و پی گریی ب سونه تان ناکه ت.

و نه گهره کئ کئ دی، کومکرنا بانگه وازییبه د شیره ت و د
وانه و د برنامه یاندا و سستیکرن د سونه تاندا، و نه گهرئ دی د
زقریته له وازیا په روه رده یا وی مروقی یی د مهیدانا بانگه وازییدا
کاردکته، و هیلانا سونه تان ل دهف هنده کان یا بویه عهده ت،
چونکي یی جاره کئ بهیلیت دئ کته دوو، و دئ بیته سی و هوسا
دئ ئی دویرکه قیت و ترسا ل سهر هه ی سستی د ئه رکاندا زی
بکته، چونکي یی ب بو ب ساناهی بیت سونه تان نه کته دئ ب
ساناهی بیت سستی د فه رزاندا زی بکته، و یی سستی که فته
فه رزیت وی، دئ نیزیکی گونه هی بیت و دبیت ب که قیته تیدا،
چونکي پیغه مبه ر (سلاقی ت خودئ ل سهرین) دبیزیت: (فمن حام

حول الحمى يوشك أن يقع فيه) يى دورمه‌ندور په‌وانى بيت و
بجيت نيزيكه ب كه‌فته تيدا.

راسته يى سونه‌تى نه‌كه‌ت نه يى گونه‌هكاره به‌لى ژ خيرا
وى يى زبارة.

راسته د بنياتدا يى سونه‌تى بكه‌ت خودان خيره، و يى نه‌كه‌ت
نه‌يى گونه‌هكاره، ب مهرجه‌كى نه‌كرن نه ژ مه‌به‌ست بيت، و
به‌رده‌وام نه‌بيت، به‌لى يى سونه‌تى سفگ بدانيت و گرنكيى
نه‌ده‌تى، بى گومان نه‌و دكه‌فته د بازنى گونه‌هي‌دا، و هه‌كه
دقى ره‌وشيدا فهرز كر دى ب كيماسى جه‌لخاندى مينيت و چ
تشتان نابينيت وى جه‌لخاندنى و كيماسى دوررستبكه‌ت.

بانگخواز و يى ل سهر وان هه‌ژمارتى

راسته كه‌س وى باستر نينه يى بانگه‌وازيى دكه‌ت، به‌لى
نه‌فه تنى به‌س نينه، به‌لكي دقيت كرياتيت باش ل گهل بن
خودايى مه‌زن دبيژيت: (ومن أحسن قولاً ممن دعا إلى الله) نه‌فه
نه‌وه يى مفا دگه‌هينيته غه‌يرى خو ب وه‌عز و شيره‌ت و
به‌رنامه‌يان، به‌لى خو ژبير ناكهن مفا دگه‌هينيته خو ژى، مفايى
وى بو وييه و بو خه‌لكيه ژى؛ له‌وا خودايى مه‌زن دويفرا دبيژيت:
(وعمل صالحاً) و كرنا سونه‌تان و بيگري ب سونه‌تان ژ عه‌مه‌لى
صالحه و نه‌و ژ وان نينه، يى دبيژيت نه‌كه‌ت، و فه‌رمانى پى

دکته و ئەو نهکته، و وانه و دهرس و شیرهنیت وی بهری ههمیان بو وینه. و دویماهیکی بیژیت: (وقال إني من المسلمين) شانزین ب موسلمانبوونا خو ببهت و بیژیت: ئەز ژ وانم یی خو بهر فهرمانا خودی و پیغه مبهری کری، چ فهرز بن چ سونهت بن، و دقیت بانگخواز و خه لکی ل سهر وانقه بزانی، ئەو سه رناکهفن و سه رفهراز نابن و بانگخوایی نابهنه ییش، و خه لکی ل دو یف خو ناینن، هه که ئەو مروقیت خودایی نه بن، و مهزنتین به لا و ئاریشه ئەوه، ده می بانگخواز د راستا خودا بیت سست بن، و خه ما وان ئەو بیت بانگه وازی ب گه هینن، و ییگری یی نه کهن، و هه که ئەو ل گه ل وان شیره تان کارا نه بن و رهنگه دان ل سهر نه بیت، نه شین بهری خه لکی ب ده نی؛ چونکی یی نه بیت نادهت.

رێکا زیکیبوونا خودی:

دقیت ئەم موسلمان ههمی بزانی و باش بزانی ریکا زیکیبوونا خودی، یا دکرن و ییگری کرنا سونه تاندا، لهوا پیغه مبهری خوشتی (سلاقیت خودی ل سهر بن) د فه گیرا دورستا دبیزیت: (وما يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلِيَّ بِالْتَّوْفَلِ حَتَّىٰ أُحِبَّهُ فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا وَإِن سَأَلْنِي لِأَعْطِيَنَّهُ وَلَئِن

اسْتَعَاذَنِي لِأَعِيذَنَّهُ) و بہر دہوام بہ نندہیی من ب سونہ تان دی
 نیژیکی من بیت، حہتا نہز حہژی بکہم، ہہکہ من حہژی کر، من
 چاقی وی پاراست یی پی گولی دبیت، و چاقی وی یی پی دبینیت،
 و دہستی وی یی پی ب ہیژ دگریت، و پی وی یی پی دجیت، و
 ہہکہ داخوای ژ من بکہت من دایی، و ہہکہ خو، ب من پیاریت
 بی شک دی پاریزم۔

سہر دہریا دورست ل گہل دیارہ کرنا سونہ تی:

دقیقت خہ لکی بانگہ وازی نہ نہو بن، ییت دبیزن و
 فہدگوہیزن و نہ کہن، و نہ نہو بن بیژن: نهم بو خہ لکی دبیزن،
 و مہرج نینہ نهم بکہین، و دقت نہف نایہ تہ ل بہر چاقی وان
 بیت و ل بیرا وان بیت: (أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ
 وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ) ہوین چاوا فہرمانا خہ لکی ب
 خیری [باشیی] دکہن، و ہوین خو ب خو [خو] ژ بیر دکہن، و
 ہوین خو ب خو کتیبیت بہر دہستی خو دخوین، قیجا ما ہوین
 ناقہ کی بو خو ناگرن۔

بہرخی بدہ فی زنجیرا بانگخوازان کا چاوا سہر دہری ل
 گہل سونہ تی کریہ دہمی گولی بووی، کا بہس ب کاری
 فہگیرائی تنی رابووینہ یان پیگری ژ کریہ؟ نہفہ نہ عمائی
 کوری سالمیہ ژ عہمری کوری نہوسی فہدگیپیت نہو ژ عہنبہسی

کورئ ئه‌بی سوڤیانی شه‌دگئیریت، دبئزیت من ژ ئوم حه‌بیه گولئ
 بوو دگوت: من گول ییغه‌مبه‌ری بوو (سلاقیٔ خودئ ل سه‌رین) د
 گوت: (مَنْ صَلَّى اثْنَتَيْ عَشْرَةَ رَكْعَةً فِي يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، بُيَ لَهُ مِنْ
 بَيْتٍ فِي الْجَنَّةِ) نینه به‌نده‌یه‌کئ موسلمان هه‌رۆژ دازده رکعه‌تان
 سونه‌ت ژ بلی فه‌رزان بو خودئ بکه‌ت، هه‌که خودئ ماله‌کئ بو د
 به‌حه‌شئیدا ئافا نه‌که‌ت. یان: هه‌که ماله‌ک بو د به‌حه‌شئیدا
 نه‌هیته ئافا کرن. ئوم حه‌بیه (خودئ ژئ رازی بیت) دبئزیت: ئه‌فه
 من ژ ییغه‌مبه‌ری گولئ بووی من ئه‌و نه‌هیلاینه و عه‌نبه‌سه
 (خودئ ژئ رازی بیت) دبئزیت: ئه‌فه من ژ ئوم حه‌بیه گولئ
 بووی من ئه‌و نه‌هیلاینه، و نوعمانئ کورئ سالمی (خودئ ژئ رازی
 بیت) دبئزیت: ئه‌فه من ژ عه‌مرئ کورئ ئه‌وسی گولئ بووی من
 ئه‌و نه‌هیلاینه.

ئها دقئت بانگ‌خواری مه‌ ژئ یئ هوسابیت، ده‌مئ خئیرئ
 گولئ دبیت و بو خه‌لکی دبئزیت، هه‌که بقئت خه‌لک گوھئ خو
 بده‌نئ، دقئت ئه‌و به‌ری وان خودانئ وئ خئیرئ بیت و ییگریئ یئ
 بکه‌ت، به‌رئ خو بده ئیمام عه‌لی خودئ ژئ رازی بیت کا چاوا
 سه‌ره‌ده‌ری ل گه‌ل شیره‌ته‌کا ییغه‌مبه‌ری (سلاقیٔ خودئ ل
 سه‌رین) کر؟ د شه‌گیرا بوخاری و موسلمیدا دبئزیت: ییغه‌مبه‌ری
 خودئ (سلاقیٔ خودئ ل سه‌رین) گوته‌وی و فاتیمائئ (خودئ ژ
 هه‌ردوویمان رازی بیت): (إِذَا أُوْتِمَا إِلَى فِرَاشِكُمَا، أَوْ إِذَا أَحَدُكُمَا

مَضَاجِعُكُمْ فَكَبِّرَا ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَسَبِّحَا ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَاحْمَدَا
 ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ» وفي رواية: «التَّسْبِيحُ أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ» وفي رواية:
 «التَّكْبِيرُ أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ» ههكه هوبن چونه سهر نقيبت خويان
 زي ههكه ههوه جهيت خو گرتن، سيه و سي جاران خودي مهزن
 بدانن (بيژن: الله اكبر) و سيه و سي جاران خودي ژ كييم و
 كاسيبان پاك و پاقر بكنن (بيژن: سبحان الله) و سيه و سي
 جاران شوكر خودي بكنن (بيژن: الحمد لله). و د ريوايه ته كيځدا:
 خودي ژ كييم و كاسيبان پاك و پاقر بكنن (بيژن: سبحان الله)
 سيه و چار جاران. و د ريوايه ته كيځدا: خودي مهزن بدانن (بيژن:
 الله اكبر) سيه و چار جاران. عهلي خودي زي رازي بيت دبيژيت
 نهغه من ژ پيغه مبهري (سلاقيت خودي ل سهربن) گولي بووي،
 من نه و زكر نه هيلايه، پسيار زي هاته كرن، خو شهفا صه فيني زي
 نه نه هيلايه؟! گوت: خو شهفا صه فيني زي من نه هيلايه.

ديسا ل گهل من بهري خو بده عه بدولاهي كوري عومهري
 ده مي پيغه مبهري (سلاقيت خودي ل سهربن) ل دور خيرا نقيژ كرنا
 ل سهر مري و ل گهل چون هه تا دهينه فه شارتن گوتي: (مَنْ
 شَهِدَ الْجَنَازَةَ حَتَّى يُصَلِّيَ عَلَيْهَا فَلَهُ قِيرَاطٌ، وَمَنْ شَهِدَهَا حَتَّى
 تُدْفَنَ فَلَهُ قِيرَاطَانِ، قِيلَ وَمَا الْقِيرَاطَانِ؟ قَالَ: مِثْلُ الْجَلْبَيْنِ
 الْعَظِيمَيْنِ) ههركه سي دگهل جهنازي به رههف بيت هه تا نقيژي
 ل سهر دكهن، قيرانه كي خيران بو وييه، و بي دگهل بيت هه تا

هدهشیرن دوو قیراتیّت خیران بوّ ویبه، گۆتن دوو قیرات چهندن؟
 گۆت: هندی دوو جیاییّت مهزنن. پشتی ئەف ئاخفتنه گولئ بوی
 ئینا گۆت: (لَقَدْ فَرَطْنَا فِي قَرَارِبَطٍ كَثِيرَةٍ) ب راستی مه سستی ل
 گهلهک قیراتان یئ کری و ژ خو برین.

بهریّ خو بدیّ کا چ جابر (خودیّ ژئ رازی بیت) پالدا جهژ
 ترشی بکهت طهلهجئ کورئ نافی (خودیّ ژئ رازی بیت)
 دقهگیرا موسلهمیدا دبیزیت: من گول جابری بوو گۆت:
 پیغه مبهریّ خودئ (سلاقیّت خودئ ل سهربن) پیسارا پیخوارنئ ژ
 مالا خو کر، گۆتن: چو ل دهف مه نینه ترش نه بیت، گۆتن:
 بینن، دهستاهقیتیّ دخوار و دگۆت: ترش خوئ پیخوارنه، ترش
 خوئ پیخوارنه. جابر خودئ ژئ رازی بیت دبیزیت: ئەفه من ژ
 پیغه مبهری گولئ بووی ئەز جهژ ترشی دکهم، و طهلهجه خودئ
 ژئ رازی بیت دبیزیت: ئەفه من ژ جابری گولئ بووی ئەز جهژ
 ترشی دکهم.

دیسا بهریّ خو بدی هشیاریا ئەنهسی خودئ ژئ رازی بیت ل
 سه ر وی تشتئ دیتی، دقهگیرا بوخاریدا دبیزیت: درینکارهکی
 (خه یاته کی) پیغه مبهر سلاقیّت خودئ داخوارکره خوارنهکی، ئەز ژئ
 ل گهل چوم، بو مه کوند و گوشتئ هسکری دنافا، پیشکیشکر،
 من پیغه مبهر (سلاقیّت خودئ ل سهربن) دیت دهستیّت خو دبهته
 کوندی ل رهحیت سیئکی، ژ وی روژئ وهره ئەز جهژ کوندان دکهم.

هشياريا صه حابان ل سهر سونه تا پښغه مبهري (سلاقيت خودي ل سهرين):

صه حابه هند ل سونه ت و دويچونا پښغه مبهري (سلاقيت خودي ل سهرين) د هشيار و رزدبوون هه تا خو ل هيقيا نهيني و حكمه تا تيدا نه دگرتن و پيگري پي دكرن، دغه گيرا نه بو داودا هاتيه سه عيدئ خودري خودئ زي رازي بيت دييژيت: روژه كي پښغه مبهري (سلاقيت خودي ل سهرين) بهريكا مه نقيردكر، د نقيريدا نه علا خو نيخست و دانا لايي خو يي چه يي، ده مي صه حبان ديتي، هه ميان نه عاليت خو نيخستن، پستي نقير ب دويماهي هاتي، گوت: بوچي هه وه نه عاليت خو نيخستن؟! گوتن: مه ديت ته نيخست، مه زي نيخستن، ئينا گوت: جبريلي گوته من: نه علا ته پيسانى يا دپښه من نيخست، و هه كه نيك ژ هه وه هاته مزگه فتى بلا بهري خو بده ته نه علا خو، هه كه يا پيس بيت، بلا ل نه رديرا فه ماليت و نقيرئ پښه بكه ت.

بوخاري و موسلم هه ردوو ژ ئبن عومهرى فه دگيرن كا چاوا صه حبابى ب كرياتا پښغه مبهري (سلاقيت خودي ل سهرين) بيت پيگريوون دييژيت: پښغه مبهري (سلاقيت خودي ل سهرين) گوستريكه كا زيږي راكر - بهري زيږ ل سهر زه لمان حه رام بيت - خه لكي زي هه ميان گوستيركا زيږي راكر، پاشي نيخست ئينا وان زي نيخست، بهري خو بدئ كا چاوا بهري خو ددانه كرياتا

پیغمبره ری (سلاقیّت خودی ل سهرین) خو نه گوتنه وان
 گوستیرکی راکهن یان دانن بهس وان دیت وی راکر وان زی
 راکر، و دیتن دانا نیکسهر وان زی دانا، نھا دقیّت هوسا نهم ل
 بهر سونه تا پیغمبره ری (سلاقیّت خودی ل سهرین) فه بیت
 راوهستیایی و پیگیر بین

دیسا ز هشیاریا صه حابان ل سهر سونه تا پیغمبره ری (سلاقیّت
 خودی ل سهرین) قه تاده دبیزیت هنده مشه ختان گوت: هه می زبی
 خو نه ز ل دویف قی نایه تی چوم (وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا
 هُوَ أَزْكَى لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ) و نه ز نه گه هشتمه یا
 من دقیا من دقیا ده می من ده ستویری دخوات نیکی گوتبا من
 بزفره، دا نه ز دلخوشی زقربام، نیمام نه حمهد و طه بهرانی ز
 عیربازی کوری سارییه فه دگیرن، دبیزیت پیغمبره ری (سلاقیّت
 خودی ل سهرین) گوت: (إن الرجل إذا سقى امرأته الماء أجر،
 قال: فقامت إليها فسقيتها من الماء، وأخبرتها ما سمعت من رسول
 الله) زهلامی هه که ئاف دا هه قزینا خو بو خیر هاته نفیسین، نه ز
 رابوم من ئاف دا هه قزینا خو، و من ناخفتنا پیغمبره ری (سلاقیّت
 خودی ل سهرین) بو گوت.

به ری خو بده عه بدوللاهی کوری مه سعودی (((خودی زئی رازی
 بیت))) کا چاوا به ری خو د دا سونه ت و فه رمانیت پیغمبره ری
 (سلاقیّت خودی ل سهرین)، دا هیته مزگه فتیقه، گه هشتمه بهر

دهرگه هی مزگهفتی، گۆل پیغه مبهری بوو (سلاقیّت خودی ل سهربن)، گۆته صه حابان ب روینه خار، چ ب دهستا نه ما نه چار بو روینشته خار، پشتی ناخفتنا پیغه مبهری (سلاقیّت خودی ل سهربن) نه پلهک پیش ئیخست و نه پاش ئیخست، ئینا پیغه مبهری (سلاقیّت خودی ل سهربن) فهرمانا وی کر رابیت بیته ژۆرغه.

عومه ری کوری خهتابی (خودی ژئی رازی بیت) ئیجرام بهستن و ملی خۆ یی راستی ده ریخست و د ته وافیدا هه ره و له کر و گۆت: نشته که پیغه مبهری کری مه نه قیّت ئه م بهیلین، ئها دقیت هوسا ئه م بهری خۆ بدهینه سونه تا پیغه مبهری (سلاقیّت خودی ل سهربن) و کاری پیغه مبهری کری مه نه قیّت بهیلین.

ئه فه عه بدوللاهی کوری عومه ریبه (((خودی ژئی رازی بیت))) ل گه ل من به ری خۆ بدی کا چاوا دویفچونا سونه تا پیغه مبهری دکر (سلاقیّت خودی ل سهربن)، به ری ژنی بینیت خه ونه ک دیت، ب ریکا خویشکا خۆ دایکا مه موسلمانا حه فصایی بو پیغه مبهری گۆت: ئینا پیغه مبهری (سلاقیّت خودی ل سهربن) گۆت: عه بدوللاهی خوش مرۆقه هه که شه فنیژان بکه ت، پشتی هنگی عه بدوللاهی شه فنیژ نه هیلان، نه ل مال و نه دوه غه راندا، هه تا پشتی هه شتی سالیی وه غه ر کری و ژ دنیایی دهرکه فتی و جویه به ردلوقانیا خودی، و ژ هشیاریا وی ل سهر سونه تا پیغه مبهری

(سلاڤيټ خودي ل سهرين) هنده جاران ل گهل كاروانى دا راوه ستيت و دا هيتته خار و دوو ركهه تان كهت پاشى دا دهست ب ريكي كهت، و دا بيژيت: ل قيروي من ييغه مبهري (سلاڤيټ خودي ل سهرين) ديت دو ركهه تيت دكرين، و جاره كي كاروان راوه ستاند هاته خار و چو دهستنافه كا زراف و زقري و گوت: ب خودي من ييغه مبهري (سلاڤيټ خودي ل سهرين) ديت بوو ل قيروي چو بوو دهستنافي، من دقيا وي جهى ب چمه دهستنافي يي نهو لئ چوويي، و جاره كي ديت هيشترا ييغه مبهري (سلاڤيټ خودي ل سهرين) دو جاران ل دور خو زقري بهري ب رينيت، ژ چاڤايكرنا خو بو ييغه مبهري (سلاڤيټ خودي ل سهرين) هيشترا خو دوو جاران دزفراند بهري دانابا، و دا ل ريكي چيت و ژ ريكي دهر كه قيت و زقريته فه ل سهر ريكي، يان دا راوه ستيت و پاشى دا دهست ب ريكي كهت؛ چونكى وي وهسا ييغه مبهري (سلاڤيټ خودي ل سهرين) ديت بوو دقيا نهو وي وهبكهت.

و دقيت نه م هوسا بهري خو بده بينه سونه تي و هوسا سهره دهريي ل گهل بكهين، ييگريي يي بكهين و دويچونا سونه تي بكهين، ها نه فه نيمام نه حمه ده (خودي زي رازي بيتا) پتر ژ (٤٠،٠٠٠) چل هزار حه ديس د موسنه دا خو دا كومكرينه، دبيژيت: من چ حه ديس نه هيلابنه من كار يي نه كريت، و ده مي نه ه حه ديسه خاندی: (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اجْتَمَعَ،

وأعطى أبا طيبة الحجاج ديناراً) پیغه مبهری (سلاقیّت خودی ل
 سه‌رین) خوینا خو به‌ردا و دیناره‌ک دا وی یی خو ین بو به‌ردای،
 نه و ژی رابو چو ده‌ف خوین به‌ردانکاره‌کی و خوینا خو به‌ردا و
 دیناره‌ک دایی،

ئبن قه‌یم (خودی ژی رازی بیت) دبیزیت: ئبن عه‌طاء،
 دبیزیت: هه‌ر که‌سی پی‌گریی ب سونه‌تی بکه‌ت خودی دی دلئی وی
 ب رونا‌هیا زانینی رونکه‌ت، و چ پله و جه باندا‌تر نینن، ژ وی
 مروّف دو‌یف‌چونا خوش‌تقی د فه‌رمان و گوّتن و دکریاریت ویدا
 بکه‌ت، و حه‌سه‌ن به‌صری (خودی ژی رازی بیت) ل دور هی ئایه‌تی
 دبیزیت: (قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ) [هه‌ی
 موحه‌مه‌د] بیژه: [وان] نه‌گه‌ر هوین [ب دورستی] حه‌ژ خودی
 دکهن، ل دو‌یف من وهرن [ریکا من بگرن] خودی دی حه‌ژ هه‌وه
 که‌ت، حه‌سه‌ن به‌صری دبیزیت: نیشانا حه‌ژیکرنا خودی بو مه‌یا
 دی‌چونا ری‌ک و سونه‌تا پیغه مبه‌ریدا (سلاقیّت خودی ل سه‌رین).

هنده سونه‌ت وه‌کی بیرئینان

۱- سلاففكرن، سلاف ريكا دهسته ئينانا قيانا خه لكيبه، پيغه مبهري (سلافيت خودي ل سهرين) د فه گيرا موسلميذا دبيژيت: (أَوْ لَا أَدُلُّكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمْوه تَحَابَبْتُمْ؟ أَفَشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ) ئهري ئهز تشته كي نيشا ههوه نهدهم ههكه هوين بكن، هوين جهز نييك و دوو بكنه؟ سلافق مابهينا خودا بهلافكهن. و دغه گيرا ترمزيذا دبيژيت: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَفَشُوا السَّلَامَ، وَأَطِعُوا الطَّعَامَ، وَصَلُّوا الْأَرْحَامَ، وَصَلُّوا وَالنَّاسَ نِيَامًا، تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ) كهلى خه لكى سلافق بهلاف بكن، و زادي و خوارنق بدهن، و باشين دگهل مروقيت خو بكن، و خه لكى نفستى، شهفنيژان بكن، ب سلامه تي دي چنه به جه شتي..

۲- نقيزا تيشته كه هي (زوحاين) پيغه مبهري (سلافيت خودي ل سهرين)، ب نافق ئه وابين، زيده توبه كه ران نافكريه، و د فه گيرا موسلميذا دبيژيت: (يُصْبِحُ عَلَى كُلِّ سُلَامَى مِنْ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ: فَكُلُّ تَسْبِيحَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلُّ تَحْمِيدَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلُّ تَهْلِيلَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلُّ تَكْبِيرَةٍ صَدَقَةٌ، وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةٌ، وَنَهْيٌ عَنِ الْمُنْكَرِ صَدَقَةٌ، وَيُجْزَى مِنْ ذَلِكَ رُكْعَتَانِ يَرْكَعُهُمَا مِنَ الضَّحَى) سيپده دببت و ل سهر هه مي كه هي ت نييك ژ ههوه سه ده فه كه ل سهر، ههر ته سبيجهك (سبحان الله) سه ده فه كه، و ههر ته حميدهك (الحمد لله)

سهدهقهكه، و ههر تههليلهك (لااله الا الله) سهدهقهكه، و ههر تهكبيرهك (الله اكبر) سهدهقهكه، و فهرمان ب باشيبي سهدهقهيه، و دانهپاش ژ خرابيبي سهدهقهيه، و جهي في ههميي دهيته گرتن، دوو ركههتان ل نيستهگههي بكهت.

۳- تل ناليستن ههكه ب دهستي هاته خارن، پيغهمههر (سلاقيت خودي ل سهربن) دقهگيرا بوخاري و موسلميدا دبيژيت: (اذا أَكَلْ أَحَدُكُمْ طَعَامًا، فَلَا يَمْسَحُ أَصَابِعَهُ حَتَّى يَلْعَقَهَا أَوْ يُلْعِقَهَا) ههكه نيك ژ ههوه خوارنهك خوار بلا تليت خو نهفه ماليت ههتا نه ناليسيت يان بدهته ناليستن. (ههلبهت نهف فهرمانه ژ بهر هندي بوو چونكي وان ب دهستي دخوار و مادم نهه نهفرو ب دهستي ناخوين ناليستنا تلان ژ مه ناگريت، و مهخسهد ژ ههديسي نه ناليستن ب خويه، بهلي مهخسهد نهوه نهه خوارني پويج نهكهين خو نهوا مايه ب تليت مهفه زي دقيت مفا زي بيته ديتن، ژ فيري دهيته زانين نهو دياردهيا نهه دبينين سيبيكيك خهكي تزي گرار دميينته نيذا و بهس دكهن، يان گرار دميينته ب كچكيك وانقه و بهس دكهن ياخهلهته).

۴- پاربي كهتي بيته پافركرن، و يي پافر بيته خارن، پيغهمههر (سلاقيت خودي ل سهربن) دقهگيرا موسلميدا دبيژيت: (إِنَّ الشَّيْطَانَ يَحْضُرُ أَحَدَكُمْ عِنْدَ كُلِّ شَيْءٍ مِنْ شَأْنِهِ حَتَّى يَحْضُرَهُ

عِنْدَ طَعَامِهِ، فَإِذَا سَقَطَتْ مِنْ أَحَدِكُمْ اللَّقْمَةُ فَلْيُمِطْ مَا كَانَ
بِهَا مِنْ أَدَى، فَلْيَأْكُلْهَا، وَلَا يَدْعُهَا لِلشَّيْطَانِ.) ب راستی
شهیتان دگهل نیک ژ ههوه د ههر کار و باره کئی هه بیتدا
به رهههف دبیت، ههتا ل سهر خوارنا وی دگهل به رهههف
دبیت، قیجا هه که پاری ژ نیک ژ ههوه کهفت بلا ژ بیساتیبی
پافزکهت، و بخوت و بلا بو شهیتانی نه هیلبت.

۵- سینیکا خو یا تاییهت، خارنی نه هیلیته تیدا و فه مالیت:
نه نهس خودی ژی رازی بیت دغه گیرا موسلمیدا دبیزیت:
(وَأَمَرْنَا أَنْ تُسَلَّتِ الْقَصْعَةُ قَالَ: فَإِنَّكُمْ لَا تَدْرُونَ فِي أَيِّ
طَعَامِكُمُ الْبِرْكَه) پیغه مبهه (سلاقیه خودی ل سهرین) نه مرئ
مه کر سینیک بیته فه مالین. و گوت: هوین نوزانن کا
به رهه کهت د کیژکی دایه.

۶- ناگر ب شهف بیته فه مراندن، نه بو موسا (خودی ژی رازی
بیت) دغه گیرا بوخاری و موسلمیدا دبیزیت: مالهک ل
مه دینهیی ب شهف ل سهر خودانی خو سووت، وهختی سوجهتا
وان بو پیغه مبهه ری خودی (سلاقیه خودی ل سهرین) هاتییه
گوتن، گوت: (إِنَّ هَذِهِ النَّارُ عَدُوٌّ لَكُمْ، فَإِذَا نِمْتُمْ فَأَطْفِئُوهَا
عَنْكُمْ) نهف ناگره دژمنی هه وهیه، قیجا هه که هوین
نقستن، ل خو بته مرین.

۷- قهسب خارن ل پاشیقئ، ییغه مبه ر (سلاقیٔ خودئ ل سهر بن) د قه گیرا نه بوداودا دبیزیت: (نعم سحور المؤمن التمر) قهسب خوش پاشیقا باوه ریدارییه.

۸- فتاره کرن ب قهسپی، و هه که قهسپ نه بو ل سهر ئاقئ ییغه مبه ر (سلاقیٔ خودئ ل سهر بن) دقه گیرا ترمزیدا دبیزیت: (إِذَا أَفْطَرَ أَحَدُكُمْ فَلْيُفْطِرْ عَلَى تَمْرٍ، فَإِنَّهُ بَرَكَةٌ، فَإِنْ لَمْ يَجِدْ تَمْرًا، فَلِأَمَاءٍ، فَإِنَّهُ طُهُورٌ) هه که نیکی ژ هه وه فتاره کر بلا فتارئ ب قهسپی بکه ت، ب راستی فتارا ب قهسپی یا پر خیره، هه که جو قهسپ نه دیتن، ب ئاقئ، ئاف یا یاقزکه ره.

۹- ئاف ب نیک فر نه هیته قه خوارن و ببیته سی فر، و بیهن دهرقهی ئامانی ئاقئ بیته کیشان و سی جارن، نه نه س (خودئ ژئ رازی بیت) دقه گیرا بوخاری و موسلمیدا دبیزیت:: ییغه مبه ری (سلاقیٔ خودئ ل سهر بن) سی جارن بیهنا خو دهرقهی ئامانی دکیشا.

۱۰- دو عاکرن ل دو یف خارنیرا ب گشتی و ل دو یف قه خوارنا شیریرا ب تاییه ت: ییغه مبه ر (سلاقیٔ خودئ ل سهر بن) دقه گیرا نیمام نه حمهد و ترمزیدا دبیزیت: (من أطعمه الله الطعام فليقل: اللهم بارك لنا فيه، وأطعنا خيراً منه. ومن سقاه الله لبناً فليقل: اللهم بارك لنا فيه وزدنا منه) یئ خودئ خارنه ک دایی بلا بیزیت: یا خودئ به ره که تی بو مه بیخی و

باشتر ب رزقِ مه بکه، و ییِ خودی شیر ب رزقی کر بلا
بیژیت: یا خودی بو مه به ره که تی بیخی و ل مه زیده که.

۱۱- نأف دهقی و هردان پشتی فه خوارنا شیری و هه ر نشته کی ب
دون، ئبن عباس (خودی ژئی رازی بیت)، د فه گئرا بوخاری و
موسلمیدا دیژیت: پیغه مبه ری (سلاقییت خودی ل سه رین)
پشتی شیر فه خواری نأف ل دهقی خو و هردا و گوت: (ان له
دسمآ) ب راستی یی ب دونه.

۱۲- زیده ئیستیغفران د ئیک دیواندا بیژیت، ئیبن عومهر،
(خودی ژ ههردووین رازی بیت)، د فه گئرا نه بوداود و
ترمزیدا دیژیت: مه بو پیغه مبه ری خودی (سلاقییت خودی ل
سه رین) د ئیک روینشتندا ده ژمارت سه د جارن دگوت: یا
خودی گونه هییت من ژئی ببه و توبه یا من فه بویل بکه، و ب
راستی تویی یی هه ر توبه و هرگر و دلوفان.

۱۳- کهس ل دیوانی نه هیته راکرن و ل جهی رونیت، و جه بهیته
به رفره کرن، پیغه مبه ری خودی (سلاقییت خودی ل سه رین)
د فه گئرا بوخاری و موسلمیدا دیژیت: (لا یقیمن احدکم رجلاً
من مجلسه ثم یجلس فیه و لکن توسعوا و تفسحوا) کهس ژ
هه وه چو مروقان ژ جهی وی نه راکهت و پاشی ل جهی وی
روینیته خواری، به ئی جهی بکه ن و به رفره که ن. و ئیبن عومهر
هه که زه لامه ک، بو ل جهی خو راببا، ئی نه دروینشته خواری.

۱۴- سلافکرن د چون و د رابوونا دیوانیدا، پیغه مبهەر (سلاقییت خودی ل سهرین) دقه گپرا نه بو داود و ترمزیدا دبیریت: (إِذَا انْتَهَى أَحَدُكُمْ إِلَى الْمَجْلِسِ فَلْيُسَلِّمْ، فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَقُومَ فَلْيُسَلِّمْ، فَلَيْسَتْ الْأُولَى بِأَحَقَّ مِنَ الْآخِرَةِ) ههکه نیکی ز ههوه گه هسته دیوانی بلا سلافکته، و ههکه قیا رابیت، بلا سلافکته، سلافا نیکی ز یا دووی هه زیتر نینه.

۱۵- گوټنا دوعا که فاره تا دیوانی ده می رابوونی: نه بو بهرزه خودی ژی رازی بیت دقه گپرا حاکمی و نه بو داودا دبیریت: پیغه مبهری خودی (سلاقییت خودی ل سهرین) دویمه اییک ناخفتنا وی ده می دقیا ژ جهی خو رابیت دگوټ: (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ، فَقَالَ رَجُلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّكَ لَتَقُولُ قَوْلًا مَا كُنْتَ تَقُولُهُ فِيمَا مَضَى؟ قَالَ: ذَلِكَ كَفَّارَةٌ لِمَا يَكُونُ فِي الْمَجْلِسِ) نه ز ته ژ هه می کیما سیبا پاک و پاقر دکهم یا خودی و ب هاریکاریا ته، چو خودا و په رستییت راست و دورست نین تو نه بی، نه ز داخوازا گونه ه ژبیرنی ژ ته دکهم و تهویه دکهمه ته. زه لاهه کی گوټ: یا پیغه مبهری خودی تو ناخفتنه کی دبیری بهری نوکه ته نه دگوټ؟ گوټ: نه و ژبیرنه بو تشتی د دیوانیدا ده بته گوټن.

۱۶- سویند شکاندن بۆ کارئ خیرئ و کهفاره تداانا سویندئ،
 بیغه مبهەر (سلاقیئت خودئ ل سهرین) د فه گیرا موسلمیدا
 دبیزیت: (مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ فَرَأَى غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا،
 فَلْيُكْفَرْ عَنْ يَمِينِهِ، وَلْيَفْعَلِ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ) هه رکه سی سویند
 ل سهر تشته کئ خوار، و ئیکا دی دیت چیتره، بلا کهفاره تا
 سویندا خو بدهت، و بلا یا ب خیر و چیتر بکهت.

۱۷- چونا سوجدا سوپاسیئ دهمن خنیکه کا ئاشکرا چیدبیت، یان
 به لایه کا ئاشکرا رادبیت، بیغه مبهەر (سلاقیئت خودئ ل سهرین)
 د فه گیرا نه بو داودا دبیزیت: (إِنِّي سَأَلْتُ رَبِّي، وَشَفَعْتُ
 لِأُمَّتِي، فَأَعْطَانِي ثُلُثَ أُمَّتِي، فَحَرَرْتُ سَاجِدًا لِرَبِّي شُكْرًا، ثُمَّ
 رَفَعْتُ رَأْسِي، فَسَأَلْتُ رَبِّي لِأُمَّتِي، فَأَعْطَانِي ثُلُثَ أُمَّتِي،
 فَحَرَرْتُ سَاجِدًا لِرَبِّي شُكْرًا، ثُمَّ رَفَعْتُ رَأْسِي فَسَأَلْتُ رَبِّي
 لِأُمَّتِي، فَأَعْطَانِي الثُّلُثَ الْآخَرَ، فَحَرَرْتُ سَاجِدًا لِرَبِّي) ب
 راستی من مههدری و بهره فانی ژ خودایی خو خواست و
 بهره فانی بۆ ئوممه تا خو کر، سیکا ئوممه تا من (ب دوعایا
 من) دا من (ببته بهحه شتی) نه ز روینستم بۆ خودایی خو
 چومه سوجدئ، پاشی من سهرئ خو بلند کر و من داخووازا
 بهره فانی بۆ ئوممه تا خو ژ خودایی خو کر، سیکا ئوممه تا من
 (ب دوعایا من) دا من (ببته بهحه شتی) نه ز روینستم بۆ
 خودایی خو چومه سوجدئ، پاشی من سهرئ خو بلند کر و من

داخوازا به‌ره‌قانیی بو ئوممه‌نا خو ژ خودایی خو کر، سیکا
دویمه‌هیکئی دا من (بیهت به‌حه‌ستی) نه‌ز روینستم بو خودایی
خو چومه‌ سوحدی.

۱۸- هه‌مه‌کرنا خودی پشته‌ خوارنی و فه‌خوارنی، پیغه‌مبه‌ر
(سلاقیت خودی ل سه‌رین) ده‌گی‌را موسلمیدا دبیزیت: (إِنَّ
اللَّهَ لَیَرْضِی عَنِ الْعَبْدِ یَأْكُلُ الْأَكْلَةَ فِیْحَمْدُهُ عَلَیْهَا، وَیَشْرَبُ
الشَّرْبَةَ فِیْحَمْدُهُ عَلَیْهَا) خودی ژ به‌نده‌یی رازی دبیت ل سه‌ر
خوارنه‌کی بخوت، و شوکرا وی ل سه‌ر بکه‌ت، یان فه‌خوارنه‌کی
فه‌خوت، و شوکرا وی ل سه‌ر بکه‌ت.

۱۹- خوارن و فه‌خوارن ب ده‌ستی راستی، پیغه‌مبه‌ر (سلاقیت خودی
ل سه‌رین) ده‌گی‌را موسلمیدا دبیزیت: (لَا یَأْكُلَنَّ أَحَدُكُمْ
بِشِمَالِهِ، وَلَا یَشْرَبَنَّ بِهَا. فَإِنَّ الشَّیْطَانَ یَأْكُلُ بِشِمَالِهِ وَیَشْرَبُ
بِهَا) که‌س ژ هه‌وه‌ نه‌ ب ده‌ستی چه‌پی بخوت نه‌ پی فه‌خوت،
ب راستی شه‌یتان ب ده‌ستی چه‌پی دخوت و فه‌دخوت.

۲۰- خوارن و فه‌خوارن روینستی، پیغه‌مبه‌ر (سلاقیت خودی ل
سه‌رین) ده‌گی‌را موسلمیدا دبیزیت: (لَا یَشْرَبَنَّ أَحَدٌ مِنْكُمْ
قَائِماً) که‌س ژ هه‌وه‌ شپا‌فه‌ نه‌ فه‌خوت.

۲۱- بیروزیکرنا وی یی که‌ره‌مه‌کا دنیا‌یی یان ئاخه‌رتی بو
دروستبوی، ده‌گی‌را بوخاری و موسلمیدا و د‌چیروکا ته‌وبا
که‌عبی کوری مالکیدا هاتیه‌ دبیزیت: (فَقَامَ إِبْنُ طَلْحَةَ بْنِ

عبید الله یُهرول؛ حتی صافحني وهنأني) ته حسی کوری
 عوبه یدولاه رابوو و ب غار پیس منقه هات، و هاتنه دهستی
 من، و ل من پیروژکر، ئبن قهیم (خودی ژئی رازی بیت) د
 بیژیت: ئەفه به لگه یه، سونه ته موسلمان ل موسلمان
 پیروزکته هه که که ره مه کا نوی گه هشتی.

۲۲- کرنا دو رکعه تبت ته و به یی ده می ته و به ژ گونه هی
 دهیته کرن، پیغه مبه ر (سلاقیت خودی ل سه ربن) د فه گیرا
 ئەبو داود و ترمزیدا دبیزیت: (ما من رجل یذنب ذنباً، ثمَّ
 یقوم فیتطهر، ثمَّ یصلی رکعتین - ثمَّ یتستغفر الله؛ إلا غفر الله
 له) نینه مروقه ک گونه هه کئ بکته پاشی رابیت خو
 پاککته و ده ستغیژی بشوت پاشی دو رکعه تان بکته پاشی
 داخوازا گونه ه ژبیرنئ بکته هه که خودی گونه هیبت وی
 ژئی نه بهت.

۲۳- سه ده فه دان پشتی ته و به یی، د چیروکا ته و به یا که عبی کوری
 مالکی دهه گیرا بوخاری و موسلمیدا هاتیه گوت: (قلت: یا
 رسول الله!! إنَّ من توبتي أن أخلع من مالي صدقة إلى الله
 وإلى رسوله، قال رسول الله: أمسك عليك بعض مالک، فهو
 خیرٌ لك) من گوت: یا پیغه مبه ری خودی ژ ته و با من ئەز ژ
 مالی خو هه مییی ده رکه قم، خیر بو خودی و پیغه مبه ری وی.

پيڻغه مبهري (سلاقيٽ خودئ ل سهرين) گوت: هنده مالى خو
بو خو بگره بو نه چيتره.

۲۴- گوتنا (الله اڪبر) و (سبحان الله) دهمي عه جيڳرتي دبي
و دگوهشي و تشتهڪي رهندڪهي، نه بو سه عيڊي خودري خودئ
ژي رازي بيت دقه گيرا بوخاري و موسلميڊا ديڙيت:
پيڻغه مبهري (سلاقيٽ خودئ ل سهرين) گوت: (وايي لارجو ان
تكونوا ربع اهل الجنة فڪرنا، ثم قال: ثلث اهل الجنة
فڪرنا، ثم قال: شطر اهل الجنة فڪرنا) من هيقيه هوين
چاريڪا خه لڪي به حه شتي بن؟ مه گوت: الله اڪبر پاشي
گوت: سيڪا خه لڪي به حه شتي؟ مه گوت: الله اڪبر، پاشي
گوت: نيڇا خه لڪي به حه شتي، مه گوت: الله اڪبر. ديسا
نه بو هوريه خودئ ژي رازي بيت دقه گيرا دوياندا ديڙيت:
پيڻغه مبهري (سلاقيٽ خودئ ل سهرين) د ريڪه ڪا مه دهينه پيدا
كهفته د ريڪا ويدا، و نه وي ب جهنابهت بوو، بهرزه ييڇه چو
سهري خو شوست، پيڻغه مبهري (سلاقيٽ خودئ ل سهرين)
پسيارا وي کر دهمي هاتي، گوتي: تو ل کيري بووي يا نه بو
هوره يره؟ گوت: يا پيڻغه مبهري خودئ تو كه فتيه د ريڪا مندا
و نه ز يي ب جهنابهت بووم، من نه دقيا نه ز ييمه دهف ته
هه نا سهري خو نه سوم، ئينا پيڻغه مبهري (سلاقيٽ خودئ ل

سهربن) گۆت: (سبحان الله! إِنَّ الْمُسْلِمَ لَا يَنْجَسُ) سوبحان الله موسلمان پيس ناييت.

۲۵- وصيهت نقيسين، پيغهمبهر (سلاقيت خودي ل سهربن) د فهگيرا هردوياندا (۱) دبيژيت: (ما حَقُّ امْرِيٍّ مُسْلِمٍ لَهُ شَيْءٌ يُوصِي فِيهِ. يَبِيتُ لَيْلَتَيْنِ إِلَّا وَوَصِيَّتُهُ مَكْتُوبَةٌ عِنْدَهُ) نه حقي چو مروقيت موسلمانه تشتهك ههبيت وهسيهتي پي بكهت، و دوو شهقان بنقيت ههكه وهسيهتا وي ل دهف وي يا نقيسي نهبيت. نيين عومهرى گۆت: نهفه من نهفه گول پيغهمبهرى خودي بووي (سلاقيت خودي ل سهربن) وهگوتي شهفهك د سهر منرا نه بوورييه و وهسيهتا من ل دهف من يا نقيسي نهبيت.

۲۶- زيده يان باستر بو خوداني دهيني بيته زقراندن، ههكه مهرجي پيس وهخت نهبيت، نهبو هورهيره (خودي زي رازي بيت)، د فهگيرا هردوياندا دبيژيت: زهلامهك هاته دهف پيغهمبهرى (سلاقيت خودي ل سهربن)، دهيني خو خواست و زقر دگهل ناخفت، نيژيك بوو ههفاييت وي، رابيني، بهلي پيغهمبهرى خودي (سلاقيت خودي ل سهربن) گۆت: بهيالن خوداني دهيني حقي دهينخواستني يي هي، پاشي گۆت:

---

۱ - مهخسهد پي بوخاري و موسلمان و ههر گافا ته نهف زارافه ديت بزانه نهفه پي مههسته.

چېستره کا هندي چيشترا وي بدهني، گوئن: يا پيغه مبهري
 خودي نه م نابيين ژ يا وي چيتر نه بيت، گوټ: (أَعطوهُ فَإِنَّ
 حَيْرُكُمْ أَحْسَنُكُمْ قِصَاءً) بدهني، ب راستي باشتريني هه وه
 نه وه يي باشر دهيني ددهت.

۲۷- خه لاتکرنا خوداني قه نجیي، پيغه مبهر (سلاقيت خودي ل
 سه ربن) دغه گيرا نه بو داود و نه سائيدا ديبيټ: (وَمَنْ صَنَعَ
 إِلَيْكُمْ مَعْرُوفًا فَكَافَتْوهُ، فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا مَا تُكَافِتُونَهُ بِهِ، فَادْعُوا
 لَهُ حَتَّى تَرَوْا أَنَّكُمْ قَدْ كَافَأْتُمُوهُ) و هه ركه سي قه نجيه ك
 دگه ل هه وه كر خه لات بکهن، و هه كه هه و چو نه ديت پي
 خه لات بکهن، دوعا بو بکهن هه تا هوين بيين هه وه خه لات
 كر.

۲۸- به رسه فدانا داخوژنامي بو خوارني، پيغه مبهر (سلاقيت خودي
 ل سه ربن) دغه گيرا نه بو داود و نه سائيدا ديبيټ: (وَمَنْ
 دَعَاكُمْ، فَأَجِيبُوهُ) و يي هوين گازيكرن قه بويل بکهن.

۲۹- دست ل ناف دهستي نه هيټه كيشان د چونا دهستي نيكد
 هه تا يي دي نه كيشيت: نه نهس (خودي ژي رازي بيت)
 دغه گيرا بن هه بانيدا ديبيټ: (مَا رَأَيْتُ رَجُلًا قَطُّ أَخَذَ
 بِيَدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَتْرُكُ يَدَهُ حَتَّى يَكُونَ
 الرَّجُلُ هُوَ الَّذِي يَتْرُكُ يَدَهُ) من چ زه لام نه ديتين چوبيته

دهستى پيغه مبهري (سلاقيت خودى ل سهرين) و پيغه مبهري
 دهستى وى بهردا ببت هه تا ئه و زهلام دهستى وى بهرنه دهت.
 ۳۰- ريگرتن ژ دهركه فتنا بچويگان ژ هاتنا شهقى، و ئامان
 نخافتن و دهركه هه گرتن و ئاگر فه مراندين ب شهف،
 پيغه مبهري (سلاقيت خودى ل سهرين) دقه گيرا ههردوياندا
 دپيژيت: هه كه شهف هات بچويكيت خو فه گرن، هنگي
 شهيتان به لافدين، و هه كه سهعه تهك ژ شهقى چو ريكي
 بدهنى، و دهركه هان بگرن و ناهى خودى بينن، شهيتان
 دهركه هى گرتى فه ناكهت، و دهري تشتيت خو بگرن و
 ناهى خودى بينن و ئامانيت خو ب نخيفن و ناهى خودى بينن و
 ئاگرىت خو فه مرينن.

۳۱- چوونا بهر بارانى ده مى دهستىكي دهيت، نه نهس (خودى زى
 رازى بيت) د فه گيرا موسلميدا دپيژيت بارانى ل مه كر
 پيغه مبهري چو ل بهر و جلكى خو هندهك راکر، مه گوتى ته
 بوچى وه كر يا پيغه مبهري خودى؟! گوت: (لأنه حديث عهد
 برته) چونكي نه و چيكره كى نويه ژ خودايى خو.

۳۲- دهستميژگرتن بهري نفستنى، و نفستن ل سهر ته نشتا
 راستى، پيغه مبهري (سلاقيت خودى ل سهرين) د فه گيرا
 ههردوياندا دپيژيت: (ذَا آتَيْتَ مَضْجَعَكَ فَتَوَضَّأْ وُضُوءَكَ
 لِلصَّلَاةِ، ثُمَّ اضْطَجِعْ عَلَى شِقِّكَ الْأَيْمَنِ) هه كه تو چويه سهر

نښښت څو دهسټنځيڙي بگره، دهسټنځيڙا څو بو نځيڙي، پاشي
څو ل سهر لايي څو يي راستي دريڙکه.

۳۳- خواندنا زکريت نفسټني (نایهتا کورسي، و دو نایهتیت
دويمهیکا بهقهره و سورهتا ئیخلاصي و ههردو مهعوزاتان و
دوعاييت دقي بابهتيدا ژ بيغه مبهري (سلاقيت خودي ل
سهرين) هاتين، بو فان زکران بزقره کتيا وهرگيرانا مه ب
ناقى که لها موسلمانى ژ زکر و دوعايان.

۳۴- يى ب شرف هشيربوو سونهته بيڙيت: (لا اِلهَ اِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ
لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ،
الْحَمْدُ لِلَّهِ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ
وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) بيغه مبهري (سلاقيت خودي ل سهرين) د
فهگيرا بوخاريدا دبيڙيت: (من تَعَارَّ مِنَ اللَّيْلِ فَقَالَ لَا إِلَهَ
إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ثُمَّ قَالَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي أَوْ دَعَا
اسْتَجِيبَ لَهُ فَإِنْ تَوَضَّأَ وَصَلَّى قُبِلَتْ صَلَاتُهُ) ههرکه سي ب
شرف هشيربوو، گوټ: (ب راستي چو په رستي بيت راست و
دورست نين خودي ب تنى نه بيت، و يى بى شريك و بى
هه قاله، و هه مى مولک و سه روهري و په سن و همه د بو
وينه، و نهو ل سهر هه مى تشتان يى خودان شيانه، هه مى

پهسن و شوکور بو خودی، و پاکی و پاقری بو خودی بن، و چو خودی و پهستی بیست راست و دوست نینن خودی ب تنی نه بیت، و خودی یی مه زنه، و چو بزاف و شیان و چو هیز نینن ب خودی نه بن. پاشی بیژیت: یا خودی گونه هیلت من ژئ بیه، یان ژئ دو عایان بکتهت به رسقا وی هاته دان، و هه که ده ستقیژ شوشت و نقیژ کر نقیژا وی هاته قه بویلکرن.

۳۵- دوعا خاندنا ژ خه و رابونی، حوزه یفه (خودی ژئ رازی بیت) دقه گیرا بوخاریدا دبیزیت: پیغه مبه ری خودی (سلاقیت خودی ل سهرین) ده می ژ خه و رادبوو دگوت: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ) جهمد و شوکر بو خودی نه وی نه م هشیارکرین پستی نه م نقانین، و زقرین هه ر بو دهف و بیه.

۳۶- کارئینانا سیواکی ده می ده ماندا و تاییهت ده می قورئان خاندنی و نقیژکرنی و ده ستقیژ شوشتنی و ژ خه و رابوونی و گوهرینا تاما ده می، پیغه مبه ر (سلاقیت خودی ل سهرین) دقگیرا نه سائی و ئبن خوزیمه دا دبیزیت: (السَّوَاءُ مَطَهَّرَةٌ لِلْقَمِّ مَرْضَاةٌ لِلرَّبِّ) سیواک پاقرکه ره بو ده می، رازیکه ره بو خودی.

۳۷- سمبیل کورتنکرن و ره به ردان، پیغه مبه ر (سلاقیت خودی ل سهرین) دقه گیرا هه ردویاندا دبیزیت: (أَحْفُوا الشَّوَارِبَ

وَأَعْفُوا اللَّحَى) سَمبِلَا ل سَهْر لَيْقَان بَبْرِن (يان كورنكهن) و ريهان به ردهن. ب راستی ئەز ديبينم موسلمانان ب رهنگه كی گشتی، و بانگخوازان ب تاييه تی، سستيا درهاندا كری، و ئەف سونه ته يا هیلای، و هه كه تو بیژی بۆچی؟! دئ بیژن: ئاخر سونه ته، به رسقا فان ب دوو رهنگايه:

ئیک: باشه ما رامانا سونه تی ئەوه ئەم نه كهین؟! یان بیئت لی هشیاربین و بکهین؟ باشه نه ییگريا ته ب قی سونه تی تو چهند خو زرباردکه ی ژ خیرا قی سونه تی؟!.

دوو: باشه زانا پتر ل گهل هندینه واجبه یان سونه ته؟ هه ر چار سه ر مه زهب ئەبو جه نیفه و ئیمام مالک و ئیمام ئەحمده د و شافعی هه می ل گهل هندینه واجبه، و یی رها به رنه ده ت یی گونه هکاره، هژماره كا زیده كیم دبیژن: سونه ته، و هه كه تو قی بوچونی ب هیژتر زی بدانی، ئەفه هندی نا گه هینیت تو ئیکجار ده ست ژ قی سونه تی به رده ی.

۳۸- ده ست نفیژ شوشتن به ری سه رشوشتنا جه نابه تی، ده گه گیرا بوخاریدا دایکا مه، یا عائشه (خودی ژی رازی بیئت) دبیژیت: (كان إذا اغتسل من الجنابة ، بدأ فغسل یدیه ، ثم توضأ) پیغه مبه ری (سلاقیئت خودی ل سه رین) هه كه ده ست ب سه رشوشتنا جه نابه تی کریا ده ستییگی ده ستیئت خو د شوشتن پاشی ده ستنفیژا خو دشوست.

۳۹- شه‌هده‌دان پشتي ده‌ستنقيژ شوشتنی، پيغه‌مبه‌ر (سلاقيت خودی

ل سه‌رين) د فه‌گيرا موسلميدا ديبزيت: (ما مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ
يَتَوَضَّأُ فَيُبَلِّغُ أَوْ فَيُسْبِغُ الْوُضُوءَ ثُمَّ قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا
اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، إِلَّا
فُتِحَتْ لَهُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ الثَّمَانِيَةِ يَدْخُلُ مِنْ أَيِّهَا شَاءَ) نينه
نيك ژ هه‌وه ده‌ستنقيژا خو راست و دورست بشوت، پاشی
بيزيت: نه‌ز شه‌هده ددهم کوب راستی چو په‌رستی بيت راست
و دورست نينن خودی نه‌بيت و یی بن شریک و بی هه‌قاله و
موحه‌مه‌د به‌نده‌ی و ییبه و پيغه‌مبه‌ری و ییبه، هه‌که هه‌ر
هه‌شت ده‌رگه‌هیت به‌حه‌شتی بو فه‌نه‌بن .

۴۰- نابوريکون د نافي‌دا بو ده‌ستنقيژ شوشتنی، و کيم نافع بيته

مه‌رخاندين، د فه‌گيرا نيمام نه‌حمه‌د و نبن ماجه‌دا هاتيه
عه‌بدوللاهي کورئ عه‌مرئ و کورئ عاصی (خودی ژ هه‌ردويان
رازی بيت) ديبزيت: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ
بِسَعْدٍ، وَهُوَ يَتَوَضَّأُ، فَقَالَ: مَا هَذَا السَّرْفُ؟، فَقَالَ: أَفِي
الْوُضُوءِ إِسْرَافٌ؟ قَالَ: نَعَمْ، وَإِنْ كُنْتَ عَلَى نَهْرٍ جَارٍ)
پيغه‌مبه‌ر (سلاقيت خودی ل سه‌رين) ل به‌ر سه‌عديرا بوری و
وی ده‌ستنقيژ دشوست، گوتی: نه‌فه چ ده‌ريزيه (نيسرافه)؟
گوت: ما ده‌ريزي د نافي‌دا زی هه‌يه؟! گوت: به‌لی هه‌که
خو تو ل سه‌ر رويباره‌کی ده‌ريزراي.

٤١- کرنا دو رکعتان پشتی دستنقیڑ شوستنی، پیغمبهر (سلاقیّت خودی ل سهرین) دقه گیرا هردویاندا دبیزیت: (من توصاً نحو وضوئی هذا، ثم صلی رکعتین لا یُحدّث فیهما نفسه، غفر له ما تقدم من ذنبه) یی دستنقیڑا خو هوسا بشوت و پاشی دو رکعتان بکعت، نییدا ل گهل خو نه ئاخیقت گونه هیّت وی بیّت جوین هه می هاتنه ژبیرن.

٤٢- جابدانا بانگی، نه بو هورهیره ((خودی ژئی رازی بیت)) د قه گیرا نیمام نه حمهد و نه سائی و ئبن حه بانیدا دبیزیت: نه م ل گهل پیغمبهری بوین (سلاقیّت خودی ل سهرین): (فقام بلال فنادی فلما سکت قال رسول الله صلی الله علیه وسلم من قال مثل ما قال هذا یقینا دخل الجنة) بلال رابوو بانگدا، ده می دوماهیک هاتی، پیغمبهری (سلاقیّت خودی ل سهرین) گوّت: هه رکه سی وه کی فی ژ دل بیژیت چو به حه شتی.

٤٣- دویف بانگیرا دوعا وسیله یی بیژیت، پیغمبهر (سلاقیّت خودی ل سهرین) د قه گیرا بوخاریدا دبیزیت: (من قال حين یسمع النداء: اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ النَّائِمَةِ، وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ، آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ، وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا مُحَمَّدًا الَّذِي وَعَدْتَهُ، حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ) هه رکه سی ده می بانگی گوئی دبیت بیژیت: یا خودی خودانی فی گازی

ته کویز و بی کیماسی و خودانی قی نئیژا دهیته کرن (یان
 نقیژا ههر دئ مینیت) وه سیله یی (جهی تاییه ت ژ به حه شتی)
 و پله یا تاییه ت بده موحومه دی و بگه هینه جهی په سنکری
 [نه و جهی شوکرا وی تیدا دئیته کرن رۆژا مه هده را مه زن].

٤٤- زوی چونا مزگه فتان، پیغه مبه ر (سلاقیت خودی ل سهرین) د
 فه گپرا ههر دو باندا دبیزیت: هه که خه لکی زانییا کا چ خیر
 د بانگی و ریزا نیکی دایه و پاشی چو نه دیتبان گه هشتبانی
 ب پشک کیشانی نه بیت، دا پشکی بۆ کیشن، و هه که زانییان
 کا چ د زوی چونا نقیژا دایه دا به ریکانی بۆ که ن و هه که
 زانییان کا چ د نقیژا عه یشا و سپیدیدا هه یه، داهینی خو
 هه که ل سهر زکی هاتبانی.

٤٥- چونا مزگه فتی ب بیان، پیغه مبه ر (سلاقیت خودی ل سهرین)
 د فه گپرا موسله میدا دبیزیت: (أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَا يَمْحُو اللَّهُ بِهِ
 الْخَطَايَا، وَيَرْفَعُ بِهِ الدَّرَجَاتِ؟ قَالُوا: بَلَىٰ يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ:
 إِسْبَاغُ الوُضوءِ عَلَى الْمَكَارِهِ، وَكَثْرَةُ الحُطَا إِلَى الْمَسَاجِدِ،
 وَانْتِظَارُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصَّلَاةِ، فَذَلِكُمُ الرِّبَاطُ، فَذَلِكُمُ الرِّبَاطُ)
 نه ز نیشا هه وه نه ده م تشتی خودی گونه هان پی زئی دبه ت، و
 دهره جهیان پی باند دکه ت؟ گۆتن: به لی یا پیغه مبه ری
 خودی، گۆت: ده ستفیژ شو یشتنا دورست د نه خو شیاندا و زیده
 پی نگاف هافیتن بۆ مزگه فتان و خو گرتن هی قییا نقیژی

پشتی کرنا نغیژی، ئەفهیه ههژی مروفا خو بو قالا و ناسی بکهت.

٤٦- چونا نهرم و رحهت بو نغیژی، بیغه مبهه (سلاقیت خودی ل سهرین) دقه گیرا ههردویاندا دبیزیت: (إِذَا أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ، فَلَا تَأْتُوهَا وَأَنْتُمْ تَسْعَوْنَ، وَأَتُوهَا وَأَنْتُمْ تَمْسُونَ، وَعَلَيْكُمْ السَّكِينَةُ، فَمَا أَدْرَكْتُمْ فَصَلُّوا، وَمَا فَاتَكُمْ فَأَتُّوا) ههکه دهست ب نغیژی هاته کرن، نه هینه نغیژی و هوین بکهنه غار یان ب لهز بهین، بهلی نهرم وهرنی و بیته سهر خو بن، یا هوین گههشتنی بکهن، و یا ژ ههوه چو تمامهکن.

٤٧- دوکارن د چون و دهرکهفتنا مزگهفتیدا، بیغه مبهه (سلاقیت خودی ل سهرین) د فه گیرا موسلمیدا دبیزیت: (إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمُ الْمَسْجِدَ فَلْيُقِلِّ اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ وَإِذَا خَرَجَ فَلْيُقِلِّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ) ههکه نیک ژ ههوه چو د مزگهفتیقه بلا بیزیت: یا خودی دهرکههیت دلوفانیا خو بو من فهکه و ههکه دهرکهفت بلا بیزیت: یا خودی نهز داخوازا کهرهما ته ژ ته دکمه.

٤٨- پی راستی بافیژیته مزگهفتیقه و پی چهپی ژ ب دهرکههیت.

٤٩- پشت تشتهکی نغیژا خو بکهت بیغه مبهه (سلاقیت خودی ل سهرین) دقه گیرا نهبو داودا دبیزیت: (إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ

فليصل إلى ستره، وليدئ منها) ههكه نيك ژ هوه نقيژ كر

بلا پشت ستارهكئ بكهت و بلا ئي نيزيك بيت.

۵۰- كرنا سونه تيئ رهواتب، پيغه مبه ر (سلاقيت خودئ ل سهرين)

دقه گيرا موسلميدا دبيثيت: (مَا مِنْ عَبْدٍ مُسْلِمٍ يُصَلِّيَ لِلَّهِ

تَعَالَى كُلَّ يَوْمٍ ثِنْتَيْ عَشْرَةَ رَكْعَةً تَطَوَّعًا غَيْرَ الْفَرِيضَةِ، إِلَّا بَنَى

اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ، أَوْ: إِلَّا بُنِيَ لَهُ بَيْتٌ فِي الْجَنَّةِ) نينه

بهنده يهكئ موسلمان ههروژ دازده ركهه تان سونهت ژ باس

فهريزان بو خودئ بكهت، ههكه خودئ مالهكئ بو د بهحه شتيئا

ئافا نهكهت. يان: ههكه مالهك بو د بهحه شتيئا نهههته

ئافاكرن. و نهو دوازه زي نههههه: دو ركههت بهري نقيژا

سيئدي، و چار ركههت بهري نيئرو، و دو پشتي نيئرو، و دو

ركههت پشتي مهغره ب، و دو ركههت پشتي عهيشا.

۵۱- كرنا شهف نقيژان، پيغه مبه ر (سلاقيت خودئ ل سهرين) د

شه گيرا موسلميدا دبيثيت (وَأَفْضَلُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الْفَرِيضَةِ

صَلَاةُ اللَّيْلِ) و باشترين نقيژ پشتي يا فهريز يا شهههيه. و

نقيژا شهههق دو ركههت دو ركههتن، پيغه مبه ر (سلاقيت خودئ

ل سهرين) دقه گيرا ههردوياندا دبيثيت: (صَلَاةُ اللَّيْلِ مَثْنَى

مَثْنَى، فَإِذَا خِفَتِ الصُّبْحَ فَأَوْتَرَ بِوَاحِدَةٍ) نقيژا شههق دوو

دوونه و ههكه تو ژ سيئدي ترسياي وبترهكئ بكه.

۵۲- کرنا وترئ، پیغهمبهەر (سلاقیئت خودئ ل سهرین) دغه گیرا ترمزیدا دبیئیت: (إِنَّ اللَّهَ وَتَرْ يُحِبُّ الْوَتْرَ، فَأَوْتَرُوا، يَا أَهْلَ الْقُرْآنِ) ب راستی خودئ کهته (د سیفات و سالوخت و کار و زاتی خوذا) و ههژ تشتی کهت دکهت، (ژبهر هندئ گهلهک عیبادهت کهتن وهکی: ته وافی و هاتن و چونا سهفا و مهروایی و بهرکیئت رهجمئ و...هند) فیجا گهلی خه لکی قورئانی (ژ خواندهشان و ژبهر کریان) نفیژا ویتری بکهن.

۵۳- کومبونی ل سهر قورئان خواندنئ، پیغهمبهەر (سلاقیئت خودئ ل سهرین) دغه گیرا موسلمیدا دبیئیت: (وَمَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ، وَيَتَدَارَسُونَهُ بَيْنَهُمْ، إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ، وَغَشِيَتْهُمُ الرَّحْمَةُ، وَحَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ، وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ) نینه هنده کهس د ماله کییدا ژ مالیت خودیدا کۆم بین، کتیبیا خودئ کو قورئانه بخوینن، و د ناقبهینا ئیکدوودا بخوینن (ئانکو ئیک بخوینیت و راوهستیت، یئ دی ههر وی بخوینیت) ههکه خودئ دلره حه نیئ ب سهر واندا نه ئینیته خواری و دلوفانیئ ب سهر واندا نه بهردهت (ئانکو دلوفانی وان هه میان نه گریت) و ملیاکه تیئت (خه له کیئت زکری دگهرن) دۆرمه ندۆری وان نه گرن، و خودئ دئ به حسئ وان ل نک نه ویت دهف خو کهت.

۵۴- دهنگ خوشکرن ب قورئانی، پیغه مبه‌ر (سلاقیّت خودی ل سهرین) دغه‌گیرا ئه‌بوداودا دبیزیت: (مَنْ لَمْ يَتَعَنَّ بِالْقُرْآنِ فَلَيْسَ مِنَّا) نه ژ مه‌یه یی دهنگی خو ب قورئانی خو ش نه‌کته..

۵۵- گوه‌دانا قورئانی ژ غه‌یری خو، ئبن مه‌سعود د شه‌گیرا هه‌ردویاندا دبیزیت: پیغه مبه‌ری خودی (سلاقیّت خودی ل سهرین) گوته من: قورئانی بو من بخوینه، من گوت: یا پیغه مبه‌ری خودی، نه‌ز بو ته بخوینم، و بو ته یا هاتیه خورای؟! گوت: من دقیت ژ ئیکی دی گولی بيم، من سورده‌نا نیساء بو خواند، هه‌تا نه‌ز گه‌هشتیمه فی نایه‌تی: (فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا) قیجا نه‌و دی د چ کراسدا بن ده‌می نه‌م بو هه‌ر ملله‌ته‌کی شاهده‌کی دئینین [پیغه مبه‌ریّت وان شاده‌ییی ل سهر وان دده‌ن] و نه‌م ته‌ زی ل سهر فان دکه‌ینه شاهد. گوته من: به‌سه فی کافی، من به‌ری خو دایی، چاقیت وی رو‌ندک دباراندن.

۵۶- قورئان خواندن و ژبه‌رکرن و فیربوون و فیرکرن، پیغه مبه‌ر (سلاقیّت خودی ل سهرین) د شه‌گیرا موسلمیدا دبیزیت: (اقْرَأُوا الْقُرْآنَ فَإِنَّهُ يَأْتِي بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ شَفِيعًا لِأَصْحَابِهِ) قورئانی بخوینن، ب راستی نه‌و روژا قیامه‌تی دی هی‌ت به‌ره‌فانین ل

خودانی خو کہت. و دغه گِیرا بوخاریدا دبیژیت: (خِرْکَمَ مَنْ
تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ) باشتینئ ههوه، ئهوه یئ فیبری قورئانی
بووی و وفیرکنا وی دکهت.

۵۷- پارازتن و نوکرنا دهستنیژئ پیغه مبهه (سلاقیئت خودئ ل
سه رین) دغه گِیرا حاکم و ئبن جه بانیدا دبیژیت: (ولا
یحافظ علی الوضوء إلا مؤمن) و کهس پاریزیئ ل دهستنیژئ
ناکهت باوه ریدار نه بیت.

۵۸- پاریزی کرن ل سه ر نقیژان ب جه ماعهت، پیغه مبهه (سلاقیئت
خودئ ل سه رین) دغه گِیرا ههردویاندا دبیژیت: (صَلَاةُ
الْجَمَاعَةِ اَفْضَلُ مِنْ صَلَاةِ الْفَدِّ بِسَبْعٍ وَعِشْرِينَ دَرَجَةً) نقیژا
ب جه ماعهت بیست و هفت جاران ب خیرتره ژ نقیژا ب تنئ.

۵۹- خو دریز کرن ل سه ر ته نشتا راستئ پشتی سونه تا سپیدئ،
عائشا دایکا مه موسلمانان (خودئ ژئ رازی بیت)، دغه گِیرا
بوخاریدا دبیژیت: ده مئ پیغه مبهه (سلاقیئت خودئ ل
سه رین) سونه تا سپیدئ دکر خو ل سه ر ته نشتا راستئ دریز
دکر.

۶۰- کرنا دو رکعه تان بهری نقیژا ئیقاری، عه لیبئ کورئ ئه بسی
تالی خودئ ژئ رازی بیت دغه گِیرا ئه بو داودا دبیژیت:
پیغه مبهه (سلاقیئت خودئ ل سه رین) دوو رکعه ت بهری
نقیژا ئیقاری دکر.

۶۱- کرنا سونہ تہ کن د ناقبہرا بانگی و قامہ تیڈا، پیغہ مہر (سلاقیّت خودی ل سہرین) د فہ گپرا ہہردویاندا دیبڑیت: (بَيْنَ كُلِّ اَدَانَيْنِ صَلَاةً) د ناقبہرا ہہر دوو بانگاندا - نانو بانگ و قامہ تیڈا - سونہ تا ہہی.

۶۲- کرنا دو رکعتان یان چاران پشتی نقیڑا ئہ یینی، ئبن عومہر (خودی زئی رازی بیت) د فہ گپرا ہہردویاندا دیبڑیت: من دوو رکعت بہری نقیڑا نیقرو دگہل پیغہ مہر خودی (سلاقیّت خودی ل سہرین) کرینہ و دوو رکعت پشتی نقیڑا نیقرو و دوو رکعت پشتی نقیڑا خونئی و دوو رکعت پشتی نقیڑا مہ غرہب و دو رکعت پشتی نقیڑا عہیشا.

۶۳- سونہ تا بہری نقیڑا مہ غرہب، پیغہ مہر (سلاقیّت خودی ل سہرین) د فہ گپرا بوخاریدا دیبڑیت: بہری مہ غرہب سونہ تی بکہن بہرہ مہ غرہب سونہ تی بکہن، جارا سیئی گوٹ: یی بقیّت.

۶۴- کرنا سلافا مزگہ فتی (تجیہ المسجد)، پیغہ مہر (سلاقیّت خودی ل سہرین) د فہ گپرا ہہردویاندا دیبڑیت: (اِذَا دَخَلَ اَحَدُكُمْ الْمَسْجِدَ، فَلَا يَجْلِسُ حَتَّىٰ يُصَلِّيَ رُكْعَتَيْنِ) ہہ کہہ ئیک ژ ہوہ چو د مزگہ فتیہ بلا نہرونیته خواری ہہ تا دو رکعتان نہ کہت.

۶۵- سهر شويشتن بو خوتبى، بيغه مبهر (سلاقيت خودى ل سهرين) دقه گيرا ههردوياندا دبيژيت: (اذا جاء أحدكم الجمعة، فليغتسل) ههكه نيک ژ ههوه هاته خوتبى بلا سهرى خو بشوت.

۶۶- بيهن خوشى ل خوكرن بو خوتبى، بيغه مبهر (سلاقيت خودى ل سهرين) دقه گيرا بوخاريدا دبيژيت: (لا يغتسل رجل يوم الجمعة، ويتطهر ما استطاع من طهر، ويدهن من دهنه، أو يمس من طيب بيته، ثم يخرج فلا يفرق بين اثنين، ثم يصلي ما كتب له، ثم ينصت إذا تكلم الإمام، إلا غفر له ما بينه وبين الجمعة الأخرى) نينه نيک ژ ههوه روژا خوتبى خو بشوت و هندى بشيت خو پافرکهت، و خو ب دوونى خو دووندهت، يان گولافا مالا خو ل خو بکهت، و پاشى دهرکه قيت و دوو مروقان ليکفه نهکهت، (نانکو دويان ليک نهدهته پاش و د مابهينا واندا ب روينيته خوار) پاشى هند سونهتان بکهت هندى خودى بو نقيسين، پاشى گوهى خو بدهته نيمامى دهى دناخقيت، ههكه خودى گونه هيت وى بيت مابهينا خوتبا وى ياديدا ژى نه بهت.

۶۷- زوى دهرکه فتن بو خوتبى، بيغه مبهر (سلاقيت خودى ل سهرين) دقه گيرا ههردوياندا دبيژيت: (من اغتسل يوم الجمعة غسل الجنابة، ثم راح في الساعة الأولى، فكأنما قرب

بَدَنَةً، وَمِنْ رَاحٍ فِي السَّاعَةِ الثَّانِيَةِ، فَكَأَمَّا قَرَّبَ بَقَرَةً، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّلَاثَةِ، فَكَأَمَّا قَرَّبَ كَبْشًا أَقْرَنَ، وَمِنْ رَاحٍ فِي السَّاعَةِ الرَّابِعَةِ، فَكَأَمَّا قَرَّبَ دَجَاجَةً، وَمِنْ رَاحٍ فِي السَّاعَةِ الْخَامِسَةِ فَكَأَمَّا قَرَّبَ بَيْضَةً، فَإِذَا خَرَجَ الْإِمَامُ، حَضَرَتِ الْمَلَائِكَةُ يَسْتَمِعُونَ الذِّكْرَ) ههركهسى رۆژا خوتبه سهرى خو بشۆت، وهكى سهرشويشتنا جهنابهى، ياشى وهختى ئيكى بجيته خوتبى ههروهكى حيشترهك كربه خير، و يى سهعهتا دويى بجيت ههروهكى چيلهك كربه خير، و يى سهعهتا سيى بجيت ههروهكى بهرخهكى ب شاخ كربه خير، و يى سهعهتا چارى بجيت ههروهكى مريشكهك كربه خير، و يى سهعهتا بينجى بجيت ههروهكى هيكهك كربه خير، و ههكه نيمام رابوو دا خوتبى بخوينيت ملياكهت بهرههف دبن دا گوهى خو بدهنه زكرى.

٦٨- زيده دوعاكرن رۆژا خوتبه بيغه مبهر (سلاقيت خودى ل سهربن) دهه گيرا ههردوياندا دبيزيت: (فيها ساعه لا يوافقها عبدٌ مسلمٍ، وهو قائمٌ يصلي يسأل الله شيئاً، إلا أعطاه إياه ، وَأَشَارَ بِيَدِهِ يُقَلِّلُهَا) وهختهك يى د رۆژا نهينيدا ههى، نينه بهندهيهكى موسلمان بكهفته تيدا، و نهو ز ييافه بيت نقبزي بكهت، و دوعا ز خودى بكهت، ههكه خودى

نشتی داخوازکری نه ده تی. و نیشارهت کره دهستی خو کیم دانا
(ئانکو دیاره کر ب نیشارهتا دهستی خو ئه و وخت یی کیمه).

۶۹- سه له وات دان ل سه ر پیغه مبه ری روژا خو تبه، پیغه مبه ر
(سلاقیت خودی ل سه ربن) دقه گی را نه بو داودا دبیزیت: (إِنَّ
مِنْ أَفْضَلِ أَيَّامِكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فَأَكْثَرُوا عَلَيَّ مِنَ الصَّلَاةِ فِيهِ،
فَإِنَّ صَلَاتِكُمْ مَعْرُوضَةٌ عَلَيَّ) ب راستی روژا هه وه یا ز
هه میان قه درتر روژا نه نیسه، گه له ک سه له واتان نی دا
بده نه سه ر من، ب راستی سه له واتیت هه وه بو من دئینه
فه گوه ازتن.

۷۰- کرنا ته راویجا، پیغه مبه ر (سلاقیت خودی ل سه ربن)
دقه گی را هه ردویاندا دبیزیت: (مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا
وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ) هه رکه سی ز باوه ری و ب
هیقا خیری، ره مه زانی رابیت (ئانکو ته راویجان بکهت)
گونه هیت وی بیست بو رین هاتنه ژیرن.

۷۱- ساخرنا شه فا (لیلة القدر) پیغه مبه ر (سلاقیت خودی ل
سه ربن) دقه گی روا هه ردویاندا دبیزیت: (مَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ
إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ) هه رکه سی شه فا ب
ریز و رویمهت ز باوه ری و ب هیقا خیری رابیت، گونه هیت
وی بیست بو رین هاتنه ژیرن.

۷۲- مهردینی بهرده‌وام و تاییهت دره‌مه‌زانی‌دا، ئیبن عه‌بباس ،
 خودی ژ هه‌ردوویان رازی بیت، دبیزیت: پیغه‌مبه‌ری خودی
 (سلاقیت خودی ل سهرین) ژ هه‌می خه‌لکی مه‌ردتر بوو، و
 مه‌ردتر بوو د ره‌مه‌زانی‌دا.

۷۳- سونه‌ته ده‌می هه‌یقی دبینیت ده‌ردکه‌قیث بیژیت هه‌روه‌کی
 پیغه‌مبه‌ری (سلاقیت خودی ل سهرین) وه‌دگوت: (اللَّهُمَّ أَهْلَهُ
 عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ، وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ، رَبِّي وَرَبُّكَ اللَّهُ،
 هَالًا رُشْدٍ وَخَيْرٍ) یا خودی ب ئیمناهی و ب باوه‌ریی و ب
 سلامه‌تی و ب ئیسلامی هه‌یقی ب سهر مه‌دا به‌ه‌لینه، خودایی
 من و خودایی نه ئیکه، یا خودی بکه هه‌یفا هه‌یدایه‌ت و خیر
 و به‌ره‌که‌تی.

۷۴- پاشیف خارن و گیروکرنا پاشیقی هندی ژ ده‌ره‌که‌فتنا سییدی
 نه‌ترسیت، پیغه‌مبه‌ر (سلاقیت خودی ل سهرین) ده‌که‌گیرا
 هه‌ردویاندا دبیزیت: (تَسَحَّرُوا فَإِنَّ فِي السُّحُورِ بَرَكَهً) پاشیقی
 بخون، ب راستی پاشیف خوارن خیر و به‌ره‌که‌ته. و ده‌که‌گیرا
 ئیمام نه‌حه‌مه‌ده‌دا دبیزیت: (لَا تَزَالُ أُمَّتِي بِخَيْرٍ مَا عَجَّلُوا
 الْإِفْطَارَ وَأَخَّرُوا السُّحُورَ) موسلمان دی هه‌ر د خیری‌دا بیت
 هندی نه‌و نه‌زی ل فتاری بکه‌ن و پاشیقی گیروکه‌ن.

۷۵- له‌زگرن ژ فتاری پستی بانگ ده‌یته دان، پیغه‌مبه‌ر سلاقیت
 ده‌که‌گیرا هه‌ردویاندا دبیزیت: (لَا يَزَالُ النَّاسُ بِخَيْرٍ مَا

عَجَلُوا الْفِطْرَ) خه لک دئ هه ر د خیریدا بیت هندى ئه و
له زئ ل فتارئ بکه ن.

۷۶- رۆزگرتنا هه یفا موحه ره مئ پیغه مبه ر (سلاقیئت خودئ ل
سه ربن) دقه گئرا موسلمیدا دبئزیت: (أَفْضَلُ الصَّيَامِ بَعْدَ
رَمَضَانَ: شَهْرُ اللَّهِ الْحَرَمِ) خیرترین رۆزئ پشتئ هه یفا
ره مه زانئ هه یفا خودییه یا موحه ره مئ.

۷۷- رۆزگرتنا هه یفا شه عبانئ، عائشا دایکا مه موسلمانا
(خودئ زئ رازئ بیت)، دبئزیت: پیغه مبه رئ خودئ (سلاقیئت
خودئ ل سه ربن) جو هه یقان ژ هه یفا شه عبانئ پتر ب رۆزئ
نه دبوو، ب راست وی شه عبان هه مئ دگرت. و د
ریوايه ته کئدا: شه عبان هه مئ دگرت کئمه ک نه بیت.

۷۸- کرنا هه مئ ره نگئت خیران، و رۆزئئ و غه یری وئ د
ده هکاندا، پیغه مبه ر (سلاقیئت خودئ ل سه ربن) دقه گئرا
بوخاریدا دبئزیت: (ما مِنْ أَيَّامِ الْعَمَلِ الصَّالِحِ فِيهَا أَحَبُّ إِلَى
اللَّهِ مِنْ هَذِهِ الْأَيَّامِ يَعْنِي: أَيَّامَ الْعَشْرِ، قالوا: يا رسول الله
وَلَا الْجِهَادِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ قَالَ: وَلَا الْجِهَادِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ،
إِلَّا رَجُلًا حَرَجَ بِنَفْسِهِ، وَمَالِهِ فَلَمْ يَرْجِعْ مِنْ ذَلِكَ بِشَيْءٍ) چ
رۆزان کارئ خیرئ تئدا وه کی فان رۆزان ده ف خودئ خوشتئتر
نینه ، نانکو ژ ده هکان، گۆتن: یا پیغه مبه رئ خودئ، خو
جیهادا د ریکا خودیدا زئ؟! گۆت: خو جیهادا د ریکا خودیدا

ژى، زهلامهك نهبيت ب خو و مالى خوځه دهركهقيت، و ب چو
ژ فاشه نهزقيت.

۷۹- رۆزىگرتنا رۆژا عهرهفى، نهبو قهتادهته (خودى ژى رازى
بيت) دقهگىرا موسلميدا دىبىزيت: پسيار ژ يىغه مبهرى خودى
(سلاقيت خودى ل سهرين) ژ رۆژيا عهرهفى هاته كرن، گۆت:
گونههيّت سالا بۆرى و يا نههاتى ژى دبهت.

۸۰- رۆزىگرتنا رۆژا تاسوعايى و عاشورايى (نهه و دهه
موحه رهمى) نهبو قهتادهته (خودى ژى رازى بيت) دقهگىرا
موسلميدا دىبىزيت: پسيار ژ يىغه مبهرى خودى (سلاقيت خودى ل
سهرين) ژ رۆژيا دههينى (دهه موحه رهمى) هاته كرن،
گۆت: گونههيّت سالا بۆرى ژى دبهت.

۸۱- رۆزىگرتنا شهس رۆژيت شهوائى، يىغه مبهر (سلاقيت خودى
ل سهرين) دقهگىرا موسلميدا دىبىزيت: (مَنْ صَامَ رَمَضَانَ ثُمَّ
اتَّبَعَهُ سِتًّا مِنْ شَوَّالٍ كَانَ كَصِيَامِ الدَّهْرِ) ههركهسى رهمهزانى
بگريت پاشى شهس رۆژان ژ شهوائى بدهته دگهل
ههروهكى هههه دههه يى ب رۆژى.

۸۲- رۆزىگرتنا دوشه مبهى و پىنجشه مبهيان، يىغه مبهر (سلاقيت
خودى ل سهرين) دقهگىرا ترمزيدا دىبىزيت: (تُعْرَضُ
الْأَعْمَالُ يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ وَالْاِحْميسِ، فَأَحَبُّ أَنْ يُعْرَضَ عَمَلِي وَأَنَا
صَائِمٌ) كار و كرىار رۆژا دووشه مبهى و پىنج شه مبهى (ژ لايى

ملياکه تبت زيره فانه) بو خودی دهينه گوتن (و خودی چتر
دزانيت) و نهز هز دکه م کاري من بته گوتن و نهز یی ب
رؤزی.

۸۳- رۇزىگرتنا سى رۇزان ژ هه مى هه يشان، فه تاده يى كورئ
ملحانى (خودئ زى رازى بيت) دقه گيرا نه بو داوددا دبئيت:
يغهمبه رى خودئ (سلاقت خودئ ل سهرين) نه مرئ مه دكر
ب رۇزىگرتنا رۇزيت شه قيت كه وچه ران: رۇزا سيژدى و چاردئ
و پارذئ.

۸۴- خوگرتن (ئيعتكاف) ل مزگه فتيقه بو عبياده تى، يغه مبه ر
(سلاقت خودئ ل سهرين) ما د مزگوفتيقه بو كرنا
عبياده تى.

۸۵- عومره كرن ب گشتى و د رهمه زانيدا ب تاييه ت، يغه مبه ر
(سلاقت خودئ ل سهرين) د فه گيرا هه ردوياندا دبئيت:
(العُمرة إلى العُمرة كَفَّارَةٌ لما بينهما) عومره بو عومري ژيرنه
بو گونه هيت د نابه را خوډا. و دبئيت: (عُمرة في رَمَضَانَ
تَعْدِلُ عُمرةً أَوْ حَجَّةً مَعِي) عومره كا د رهمه زانيدا به رامبه رى
عومره يه كيبه يان هه جه كيبه دگه ل من.

۸۶- نه رماتى د كرين و فروتنيدا و د دان و ستانديدا و د دهين
دانئ و دهين خوازنديدا، يغه مبه ر (سلاقت خودئ ل سهرين)
دقه گيرا بوخاريدا دبئيت: (رَحِمَ اللهُ رَجُلًا سَمَحًا إِذَا بَاعَ،

وَإِذَا اشْتَرَى، وَإِذَا أَقْتَضَى) خودی دلوڤانینی ب زهلامه کی
 ساناهی بیته: دهمی دکریت و دهمی دفروشیته و دهمی دهینی
 دخوازیته.

۸۷- جهمدا خودی کرن ل سهر هه می نیعمه تان، خارنی و
 فه خوارنی و هه می که ره مان، پیغه مبه ر (سلاقیته خودی ل
 سهر بن) دغه گی را نه بو داوددا دیبزیته: (كُلُّ أَمْرٍ ذِي بَالٍ لَا
 يُبْدَأُ فِيهِ بِ: الحمد لله فَهُوَ أَقْطَع) ههر کاره کی ب بهر
 بکه قیته ب په سن و شوکورا خودی دهست پی نه هیته کرن نه
 یی بی به ره که ته.

۸۸- زکرکنا خودی فه کری، و کرنا زکریته تاییه ته، نه ویت ب
 هه لکه فتانفه گریدایی، خودایی مه زن دیبزیته: (وَالذَّاكِرِينَ
 اللَّهُ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُم مَّغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا) و
 زهلامیته گه لکه خودی ل بیرا وان و گه لکه زکری دکهن
 و زنیته خودی گه لکه ل بیرا وان و گه لکه زکری دکهن،
 ب راستی خودی بو فان [هه مییان] گونه ه زبیرن و
 خه لاته کی مه زن یی به ره فه کری. و پیغه مبه ر (سلاقیته خودی
 ل سهر بن) دغه گی را بوخاریدا دیبزیته: (مَثَلُ الَّذِي يَدْكُرُ رَبَّهُ
 وَالَّذِي لَا يَدْكُرُهُ، مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ) نموونه یا وی یی خودی ل
 بیرا خو دئینیته (زکری خودی بکه ته) و وی یی خودی ل بیرا
 خو نه ئینیته (زکری خودی نه که ته) وه کی یی ساخ و مریبه.

۸۹- زکر کرنا زکریٰ سیپده و ئیقاریان، و یی پیگریی ب زکریٰ سیپده و ئیقاران بکەت ئەف خەلاتە دئی دگەهنی: ۱ - چاف نا هنگیقن. ۲ - شەیتان ناچیتە د ژۆرا ئەو تیقە دخوینیت. ۳- پۆزاقیامەتی دگەهیته خەلاتەکی مەزن. ۴ - بەسی مروقینە بۆ هەر خەمەکا هەبیت. ۵ - پۆزا قیامەتی خودی دئی وی رازی کەت. ۶- دئی پی چیتە بەحەشتی. ۷ - گونەهییت پۆزانە کرین دئی ژئی چن. ۸ - نیعمەتییت خودی دئی ل سەر تمام بن. ۹ - ئەگەر د پۆزا خۆدا یان د شەفا خۆ دا بمریت ئەوا زکر تیدا کری دئی چیتە بەحەشتی. ۱۰ - هاتە هەژمارتن ژ وان بییت شوکرا نیعمەتییت خودی کرین.

۹۰- زیده دوعاکرن پیغەمبەر (سلاقییت خودی ل سەربن) د فەگیرا ترمزیدا دبێژییت: (الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ) دوعا عیبادهته.

۹۱- دوعاکرن د سوجدادا، پیغەمبەر (سلاقییت خودی ل سەربن) د فەگیر موسلمیدا دبێژییت: (أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ، فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ) جهی پتر هەمییان بەنده تیدا نیزیکی خودی، وهختی ئەو د سجدەبییدا، قیجا گەلەک دوعایان تیدا بکەن.

۹۲- بەردهوامی بوون ل سەر کارێ باش، بلا یی کیم ژئی بییت، عائشا دایکا مە موسلمانان (خودی ژئی رازی بییت) د فەگیرا

هەردوواندا دبیژیت: پسیار ژ پیغه مبهەری (سلاقیت خودی ل سەربن) هاتە کەرن کێژ کار بو خودی خوشتقیترە؟ گۆت: یی بەردوام بیت بلا یی کیم ژی بیت.

۹۳- حسیبکەنا مەزخاندنا ل بەر مایرا خیرە، پیغه مبهەر (سلاقیت خودی ل سەربن) دقە گێرا هەردوواندا دبیژیت: هەکە زەلام ب ئیەتا خیری مەزخاندنە کۆ د بەر مالا خۆرا بمەزێخیت، ئەو بو سەدەقە یە.

۹۴- راکەنا ئەزیەتی ژ ریکی، پیغه مبهەر (سلاقیت خودی ل سەربن) دقە گێرا موسلمیدا دبیژیت: زەلامک ل بەر تاین دارە کێرا بووری ل سەر ریکی، گۆت: ئەز ب خودی کەم، دی قی تە ی ژ ریکا موسلمانان دەمە پاش دا ئەزیەتا کەسی نە کەت، پی چۆ بە حەشتی.

۹۵- پیگری ب سالوختیت سونەت، عایشا دایکا مە موسلمانان (خودی ژێ رازی بیت) د قە گێرا موسلمیدا دبیژیت: پیغه مبهەری خودی (سلاقیت خودی ل سەربن) گۆت: دەه تەشت ژ سونەتیت پیغه مبهەرانه: سمیبل کورتکەرن و ریه بەردان و سیواک و ئاف هەلکێشان ب دفتی و نینۆک برین و شویشتنا ناف تلان و بن کەفس چیکەرن و ریف چیکەرن، و خۆپاقتەرن ب ئافی. قە گێری گۆت: و یا دەهی من ژبیرکەر ژ بلی کو ئەو ئاف دەهی تێوەردان بیت.

۹۶- سهردانا ئيک و دو بو خودي، ييغه مبهەر (سلاقيت خودي ل سهرين) دهه گيرا موسلميدا دبيژيت: زه لامه کي سهر ا براييه کي خو ل گونده کي دي دا، خودي ملياکه ته ک نيخسته د ريکا ويدا، و وهختي هاتيه دهف گوت: ته کيري دقيت؟ گوت: من براييه ک ژ في گوندي دقيت، گوتي: نهري ته قهنجييه ک ل سهر وي هه يه ته دقيت راگري و بياريزي؟ گوت: نه خير، بو هندي نه بيت، من بو خودي يي چه ژيکري، گوت: نه ز قاسدي خوديمه بو ته، ژ بهر هندي خودي چه ژ ته کر ههروه کي ته بو خودي چه ژيکري. و طه بهراني و حاکم فه دگيرن ييغه مبهەر (سلاقيت خودي ل سهرين) دبيژيت خودي دبيژيت: (وَحَقَّتْ مَحَبَّتِي لِلْمُتَزَاوِرِينَ فِي) چه ژيکري من بو وان کهفت ييت بو من سهر ا ئيک و دوو ددهن.

۹۷- هاريکري هه قزيني د شولي مالايدا، نه سوهدي کوري يه زيدي دبيژيت: پسيار ژ عايشايي خودي ژي رازي بيت هاته کرن: ييغه مبهري (سلاقيت خودي ل سهرين) ل مالا خوډا چ دکري؟ گوت: د شولي مالا خوډا بوو، نانکو د خزمه تا کابانيا خوډا بوو، و هه که وهختي نفيژي دهات، دهر دکه فته نفيژي.

۹۸- ناگه هدارکري وي يي تو چه ز ژي دکهي ب چه ز ژيکري خو، ييغه مبهەر (سلاقيت خودي ل سهرين) د فه گيرا نه بو داود و ترمزيدا دبيژيت: (إِذَا أَحَبَّ الرَّجُلُ أَحَاهُ، فَلْيُخْبِرْهُ أَنَّهُ يُجِبُّهُ)

ههکه مرۆفی جهز برایی (ههقالی) خو کر، بلا بیژنی کو ئەو
جهزی دکهت.

۹۹- سه‌ره‌دانا نه‌ساخی، یڤغه‌مبه‌ر (سلاقیت خودی ل سه‌رین)
دقه‌گی‌را بوخاریدا دبیزیت: (عُودُوا الْمَرِيضَ) سه‌ره‌دانا
نه‌ساخی بدهن، و دقه‌گی‌را ترمزیدا دبیزیت: نینه
موسلمانه‌ک سییدی سه‌را موسلمانه‌کی بدهت، هه‌که جه‌فتی
هزار ملیاکه‌ت بو دوعا نه‌که‌ن هه‌تا ئی‌فار لی دبیت، و
دویمه‌ی‌کا روژی سه‌را ناده‌ت هه‌که جه‌فتی هزار ملیاکه‌ت بو
دوعا نه‌که‌ن هه‌تا سییده لی دبیت، و فیقی یی جنی بو ل
به‌حه‌ستی یی هه‌ی (نأنکو دئ چیه به‌حه‌ستی و فیقی چیت).

۱۰۰- عه‌قیقه دان بو زاروک بوونی، یڤغه‌مبه‌ری (سلاقیت خودی ل
سه‌رین) عه‌قیقه بو حه‌سه‌ن و حسینی یی دای.

۱۰۱- گرنزین د رویی موسلمانیدا، یڤغه‌مبه‌ر (سلاقیت خودی ل
سه‌رین) دقه‌گی‌را بن حه‌بانیدا دبیزیت: (تَبَسُّمُكَ فِي وَجْهِ
أَخِيكَ صَدَقَةٌ) گرنزینا ته د رویی برایی ته‌دا سه‌قه‌یه
نأنکو خیره.

۱۰۲- می‌شکوک‌رنا بچویکی، ئەبو موسای یی ئەشعەری (خودی زئی
رازی بیت) دقه‌گی‌را هه‌ردویاندا دبیزیت: خودی بچویکه‌ک
دا من ئینا ده‌ف یڤغه‌مبه‌ری (سلاقیت خودی ل سه‌رین)
ناقئ وی کره ئیبراهیم و میژکوک‌ر و دوعا خیری بو کر.

۱۰۳- باش نافکرنا خو و زاروکیت خو، پیغمبهر (سلاقیّت خودی ل سهرین) دقه گپرا ئین جه بان و ئه بو داودا دبیزیت: (إِنكُمْ تُدْعَوْنَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِأَسْمَائِكُمْ وَأَسْمَاءِ آبَائِكُمْ فَأَحْسِنُوا أَسْمَاءَكُمْ) رۆژا قیامهتی دی ب نافق خو و بابیت خو هیله گازیکن فیجا نافیت خو باشکه ن.

۱۰۴- دستوپرخوازنن سی جارن و ههکه دهستوبری نه هاته دان بزقریت، پیغمبهر (سلاقیّت خودی ل سهرین) دقه گپرا ههردویاندا دبیزیت: (الاسْتِئْذَانُ ثَلَاثٌ، فَإِنْ أُذِنَ لَكَ وَ إِلَّا فَارْجِعْ) دهستوپرخواستن سی جارانه، ههکه دهستوبری دانه دانه و ههکه نه بزقره.

۱۰۵- دوعاکرن ده می هرهبا دهیت و بیژیت: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَخَيْرِ مَا فِيهَا، وَخَيْرِ مَا أُرْسَلَتْ بِهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ مَا فِيهَا، وَشَرِّ مَا أُرْسَلَتْ بِهِ) یا خودی نه ز داخوازا باشیا هی هرهبا ی ژ ته دکهم، و باشیا تییدا و باشیا بو هاتیه هنارتن، و نهز خو ب ته دپاریزم ژ خرابیا هی هرهبا ی و ژ خرابیا تییدا و ژ خرابیا بو هاتیه هنارتن.

۱۰۶- پی چه پی پاقیژته جهی دهستناقیقه و ب پی راستی دهر که قیت، و بو چونا ژور بیژیت: ((بِسْمِ اللَّهِ)، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخُبَائِثِ) ب نافق خودی، یا خودی ب راستی نهز خو ب ته دپاریزم ژ شهیتانیت می و بیساتیان. و بو

دهرکهفتنی بیژیت: (عُفْرَانَك) نُهز داخوآزا گونَهه ژبیرن و
لینهگرتنی ژ ته دکه م.

۱۰۷- خارنا تشتهکی وهکی قهسپان بهری دهرکهفیتته نقیژا عهیدا
رهمهزانی، نهنس خودی ژئی رازی بیت د قهگیړا بوخاریدا
دبیژیت: پیغهمبهر (سلاقییت خودی ل سهرین) روژا عهیدا
رهمهزانی نه دهردکهفت ههتا هند قهسپ نه خواریانه و نهو
ژئی کهت دخوارن.

۱۰۸- زکری خودی ئینان د ههمی دیواناندا، پیغهمبهر (سلاقییت
خودی ل سهرین) دقهگیړا ترمزیدا دبیژیت: (مَا جَلَسَ قَوْمٌ
مَجْلِسًا لَمْ يَذْكُرُوا اللَّهَ تَعَالَى فِيهِ وَلَمْ يُصَلُّوا عَلَى نَبِيِّهِمْ فِيهِ إِلَّا
كَانَ عَلَيْهِمْ تَرَةً، فَإِنْ شَاءَ عَذَّبَهُمْ، وَإِنْ شَاءَ غَفَرَ لَهُمْ) نینه
هنده مروّف روینشتنهکی برویننه خواری و خودی تیدا ل بیرا
خو نه ئینن و زکری خودایی مهزن نه کهن، و سهلهواتان تیدا
نهدهنه سهر پیغهمبهری خو ههکه نهو روینشتن ل سهر وان
نه بیته په شیمانی و کیماسی، فیجا ههکه خودی قیا ژبه وئی
کیماسیی دی وان ئیژا دت، و ههکه قیا دی بو گونَه هیّت
وان ژئی بهت.

۱۰۹- ناقی خودی ئینان دهمی هاتنا دمالدا، پیغهمبهر (سلاقییت
خودی ل سهرین) د قهگیړا موسلمیدا دبیژیت: (إِذَا دَخَلَ
الرَّجُلُ بَيْتَهُ، فَذَكَرَ اللَّهَ تَعَالَى عِنْدَ دُخُولِهِ وَعِنْدَ طَعَامِهِ، قَالَ

الشَّيْطَانُ لِأَصْحَابِهِ: لَا مَبِيتَ لَكُمْ وَلَا عَشَاءَ، وَإِذَا دَخَلَ،
 فَلَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ تَعَالَى عِنْدَ دُخُولِهِ، قَالَ الشَّيْطَانُ: أَدْرَكْتُمْ
 الْمَبِيتَ، وَإِذَا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ تَعَالَى عِنْدَ طَعَامِهِ قَالَ: أَدْرَكْتُمْ
 الْمَبِيتَ وَالْعَشَاءَ) ههکه ئیک ژ ههوه چۆ د مالا خوڤه و ناڤی
 خودایی مهزن د ژۆرکهفتنا خوڤه و ل سهر خوارنا خو ئینا،
 شهیتان دئ بیژته ههقالیته خو: نههوهوه جهی نفستنی ههیه و
 نه خوارن، و ههکه چۆ ژور و ناڤی خودایی مهزن د ژۆرکهفتنا
 خوڤه نهئینا، شهیتان دئ بیژیت: هوین گههشتنه جهی
 نفستنی، و ههکه ناڤی خودایی مهزن ل سهر خوارنا خو ژئ
 نهئینا، دئ بیژیت: هوین گههشتنه جهی نفستنی و شیخی.

۱۱۰- ناڤی خودی ئینان، نیفا خارنی ههکه دهستیپکی هاته
 ژبیرکر، پیغه مبهر (سلاقیته خودی ل سهرین) دبیزیت: (إِذَا
 أَكَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَذْكُرِ اسْمَ اللَّهِ تَعَالَى، فَإِنْ نَسِيَ أَنْ يَذْكُرَ اسْمَ
 اللَّهِ تَعَالَى فِي أَوَّلِهِ، فَلْيَقُلْ: بِسْمِ اللَّهِ أَوَّلُهُ وَآخِرُهُ) ههکه ئیکس
 ژ ههوه خوار، بلا ناڤی خودایی مهزن بینیت، و ههکه ژبیرکر
 ناڤی خودایی مهزن دهستیپکا وی بینیت، بلا بیژیت: ب ناڤی
 خودی ئەز پێشینی و دویماهیکی دخۆم.

۱۱۱- خارن ب دهستی راستی و ژ بهروکا مروقی، عومهری کوری
 ئەبی سهلهمه د شهگیرا ههردویاندا دبیزیت: پیغه مبهری
 خودی (سلاقیته خودی ل سهرین) گۆته من: ناڤی خودی بینه،

(ئانكو بئزه: بسم الله الرحمن الرحيم) و ب دهستى خوئى
راستى بخو، و ژ بهرؤكا خو بخو.

۱۱۲- دوعاكرن دهمى باران دهيت، پيغه مبهري (سلاقيت خودى ل
سهرين) ئەف دوعايه دكر ههروهكى د بوخارييدا هاتى: (اللهم
صيباً نافعاً) يا خودى بارانه كا مفدار بيت.

۱۱۳- دوعاكرن ل گهل گوليبوونا دهنگى ديكلى و
خوپارزتنخوازتن ل دهمى گوليبوونا زرينا كهري، پيغه مبهري
(سلاقيت خودى ل سهرين) دقه گيرا ههردوياندا دبئيت:
(إِذَا سَمِعْتُمْ صِيْحَ الدِّيْكَهٖ فَاسْأَلُوا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنَّهَا رَأَتْ
مَلَكًا، وَإِذَا سَمِعْتُمْ هَمِيْقَ الحِمَارِ فَتَعَوَّدُوا بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ
فَإِنَّهٗ رَأَى شَيْطَانًا) ههكه ههوه گول بانگى ديكلى بوو
داخوازى ژ خودى بكهن ژ كه ره ما وي، (ئانكو بو خو دوعا
بكهن) وي مليا كه تهك ديت، و ههكه ههوه زرينا كهري
گول بوو داخوازا خو پاراستنى ب خودى ژ شهيتانى بخوازن
(ئانكو: بيژن: ئەز خو ب خودى ژ شهيتانى دپايرزم) وي
شهيتانهك ديت.

۱۱۴- چؤنا دهستى ئيك و دو و روى فهكرن دهمى دگه هه ئيك
و دو، پيغه مبهري (سلاقيت خودى ل سهرين) دقه گيرا ئەبو
داودا دبئيت: (مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَلْتَقِيَانِ فَيَتَصَافِحَانِ إِلَّا غُفِرَ
هُمَا قَبْلَ أَنْ يَفْتَرِقَا) نينه دو موسلمان بگه هه ئيك، و بچنه

دهستیت نیک و دو، ههکه خودی گونههیت وان ژئی نه بهت
بهری ژیکمه بین.

۱۱۵- سونه ته یی ب بیهنژیت بیژیت (الحمد لله) و یی گولی بوو
بیژیتی خودی رحمی ب ته بهت و نهو بهرسقا وی بدهت،
پیغه مبهر (سلاقییت خودی ل سهرین) دقه گیرا بوخاریدا
دبیژیت: (إذا عطس أحدكم فليقل: الحمد لله، وليقل له
أخوه أو صاحبه: يرحمك الله، فإذا قال له: يرحمك الله
فليقل: يهديكم الله ويصلح بالكم) ههکه نیک ژ ههوه
بیژئی بلا بیژیت: الحمد لله، و بلا براین وی یان هه فانی وی
بیژئی: خودی ره رحمی ب ته بهت ههکه گوتی خودی رحمی ب
ته بهت بلا بیژیت: خودی ته راسته ریکهت و کاروباریت ته
دورستبکهت.

۱۱۶- دهستی خو یان تشته کی ب دته بهر دهقی خو د بیهنژکیدا،
و دهنگی خو نزم کهت، نه بو هورهیره خودی ژئی رازی بیت د
قه گیرا ترمزیدا دبیژیت: دهمی پیغه مبهری خودی (سلاقییت
خودی ل سهرین) دبیژئی دهستی خو یان جلیکی خو ددانا سهر
دهقی خو و دهنگی خو پئ نزم دکر.

۱۱۷- دهستی ب دانیهته سهردهقی دهمی باوشکی، پیغه مبهر (سلاقییت
خودی ل سهرین) دقه گیرا موسلمبیدا دبیژیت: (إذَا تَنَاءَبَ
أَحَدُكُمْ فَلْيُمْسِكْ بِيَدِهِ عَلَىٰ فِيهِ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَدْخُلُ) ههکه

باوهشکا ئیک ژ ههوه هات بلا دهقی خو ب دهستی خوڤه
بگریت، ب راستی شهیتان تیڤا دجیته د ژورقه.

۱۱۸- فه خوارنا ئاڤا زمزم و ب وی ئیهتا وی دقیت پیغه مبهه
(سلاقیت خودی ل سهرین) دقه گیرا بهیهه قیدا دبیزیت: (ئاھا
مبارکة اھا طعام طعم وشفاء سقم) ئاڤا زمزمی یا پر خیره
وهکی خارنی تیڤردکته و دهرمانی نه ساخییه.

۱۱۹- نهعه بیدارکرن خوارنی، قیا بلا بخوت و نه قیا بلا نه خوت،
ئهبو هورهیره خودی ژی رازی بیت دقه گیرا ههردویاندا
دبیزیت: پیغه مبهه ری خودی (سلاقیت خودی ل سهرین) ج
خوارن چو جار کیماسی نه دانایه، ههکه دلی وی چوبایی دخوار
و ههکه نه قیابا دهیلا.

۱۲۰- ناقی خودی ئینان بسمیلاهیکن دهستییکا خوارن و فه خوارنی
و خوارن ب دهستی راستی، عبدالولایی کوری عهبدئه سهدی،
نه قسی پیغه مبهه ری خودی (سلاقیت خودی ل سهرین) گوت:
ئهز جه جیلوک بووم و ل دهف پیغه مبهه ری خودی بووم (سلاقیت
خودی ل سهرین)، دهستی من ل دۆر سینیکئی دزقری، ئینا
پیغه مبهه ری خودی (سلاقیت خودی ل سهرین) گوت: یا
جه جیلوک ناقی خودایی مهزن بینه، و ب دهستی خو یی
راستی بخو، و ژ بهرؤکا خو بخو. ژ هنگی وهر خوارنا من یا
وهسایه.

۱۲۱- پی راستی بهریکی ب که ته دیلاقیدا یان دنه عالییدا و پی
 چه پی بهریکی بیخیت، پیغه مبه ر (سلاقیب خودی ل سهرین)
 دقه گیرا هردویاندا دیبیت: هه که نیک ژ هه وه پیلافا خو
 کری دست ب پی راستی بکه ت و هه که نیخت بلا دست ب
 پی چه پی بکه ت، و بلا هردوکان ب که ته پی خو یان هردوکان
 بیخیت.

۱۲۲- دوعا کرن هه که جلکه کی نوی کره بهرخو، نه بو سه عیدی
 خودی (خودی ژی رازی بیت)، دقه گیرا نه بو داود و ترمزیدا
 دیبیت: پیغه مبه ری خودی (سلاقیب خودی ل سهرین) هه که
 جلکه کی نوی کربا بهر خو نافی وی دگوت: شاشک یان
 قه میس یان عه با و دگوت: (اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ كَسَوْتَنِيهِ،
 أَسْأَلُكَ خَيْرَهُ وَخَيْرَ مَا صُنِعَ لَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ مَا
 صُنِعَ لَهُ) یا خودی حه مد و شوکور بو ته بن، ته کره بهر من،
 نه ز داخوازا باشییا وی ژ ته دکه م و باشییا بو هاتیه چیکرن و
 نه ز خو ب ته دیاریزم ژ خریبا وی و ژ خرابیا بو هاتیه
 چیکرن.

۱۲۳- دست ب مزگه فتی کرن ده می ل وه عه ری دزقریت، که عبی
 کوری مالکی (خودی ژی رازی بیت) دقه گیرا هردویاندا
 دیبیت: هه که پیغه مبه ری خودی (سلاقیب خودی ل سهرین) ژ

وهغه ره کي زقربيا دهست ب مزگهفتي ذکر و دو رکعت
دکرن.

۱۲۴- دوعا کرن هر جهی لی روینیت، پیغه مبه ر (سلاقیّت خودی ل
سهرین) د فیه گیرا موسلمیدا دبیژیت: (مَنْ نَزَلَ مَنزِلًا ثُمَّ قَالَ:
أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ
حَتَّى يَرْتَحِلَ مِنْ مَنزِلِهِ ذَلِكَ) هه رکه سی دانا جهه کي پاشی
بیژیت: نه ز خو ب په یقیّت خودی بیت کامل و بی کیما سی
دیاریزم ژ خرابیا تشی وی دای، چو نشت زیانی ناگه هیننی
هه نا ژ وی جهی خو دجیت.

۱۲۵- ته کبیر کرن ده می ب سهر گران دکه فی و ته سبیح کرن ده می
لی دهییه خار، جابر (خودی ژی رازی بیت) د فیه گیرا بوخاریدا
دبیژیت: ده می نه م بلند بووین مه دگوت: الهه نه کبه ر و
هه که نه م نرم دبووین مه دگوت: سبحان الله.

۱۲۶- دیاره کرنا میره کي د وهغه ریډا، پیغه مبه ر (سلاقیّت خودی ل
سهرین) د فیه گیرا نه بو داودا دبیژیت: (إِذَا خَرَجَ ثَلَاثَةٌ فِي
سَفَرٍ فَلْيُؤَمِّرُوا أَحَدَهُمْ) هه که سی بو وهغه ره کي دهرکه فتن بلا
نیکی ژ خو بکه نه نه میر.

۱۲۷- سهره دانا گورستانی و دوعا بو کرن، پیغه مبه ر (سلاقیّت
خودی ل سهرین) د فیه گیرا موسلمیدا دبیژیت: من نه هیا

ههوه ژ سه‌ره‌دانا گۆران کربوو، هه‌رن سه‌را بده‌ن بيرا مه
دئینینه ئاخ‌ه‌تئ.

۱۲۸- نَقِیژا ل سه‌ر جه‌نازه‌ی و دوفچونا جه‌نازه‌ی هه‌تا فه‌دشیرن،
ببغه‌مبه‌ر (سلاقی‌ت خودئ ل سه‌ربن) ده‌گه‌گیرا هه‌ردوبی‌اندا
دببیزیت: هه‌رکه‌سه‌ی ده‌گه‌ل جه‌نازه‌ی به‌ره‌ه‌ف بی‌ت هه‌تا
نقیژئ ل سه‌ر ده‌کن، قیرانه‌کی خیران بو و بیه، و یئ ده‌گه‌ل
بی‌ت هه‌تا فه‌دشیرن دو قیرانی‌ت خیران بو و بیه، گۆتن دو
قیرات جه‌ندن؟ گۆت: هندی دوو چیا‌بی‌ت مه‌زنن.

۱۲۹- چونا نَقِیژا جه‌ژئئ د ریکه‌گیرا و زفرین د ریکا دیرا، جابر
(خودئ زئ رازی بی‌ت)، د فه‌گه‌گیرا بوخاری‌دا دببیزیت:
ببغه‌مبه‌رئ خودئ (سلاقی‌ت خودئ ل سه‌ربن) هه‌که‌ ره‌ژا
جه‌ژئئ با د ریکه‌گیرا ده‌چو و د ریکه‌کا دیرا ده‌زری.

۱۳۰- نَقِیژا ئیستیخاری، جابر خودئ زئ رازی بی‌ت دببیزیت:
ببغه‌مبه‌رئ خودئ (سلاقی‌ت خودئ ل سه‌ربن) نَقِیژا ئیستیخاری
و دوعایا وئ د هه‌می کار و باراندا نیشا مه‌ ددا وه‌کی سو‌ره‌تئ
ژ قورنئی، و ده‌گۆت: هه‌که‌ ئیک ژ هه‌وه‌ کاره‌ک کره‌ دلئ
خو (ژ کاری‌ت کرن و نه‌کرن وه‌کی ئیک، و یئ ده‌لال) بلا دوو
رکه‌ه‌تی‌ت سه‌نه‌ت نه‌بی‌ت فه‌رز بکه‌ت، پاشی بلا بی‌زیت: یا خودئ
ئه‌ز ب زانی‌نا ته‌ یاخ‌بتر ژ ته‌ ده‌خو‌زم، و ئه‌ز شیانی ب شیانا
ته‌ ده‌خو‌زم، و ئه‌ز ده‌خو‌زئ ژ ته‌ ده‌که‌م ژ که‌ره‌ما ته‌ یا مه‌زن،

ب راستی تو دشیی و ئەز نهشیم، و تو دزانی (کا خیرا من د کیریډایه) و ئەز نوزانم و تو زانایی زهینییانی. یا خودی ههکه تو بزانی ئەف کاره (...کاری خۆ بیژه...) بۆ من د دینی مندا و د دنیا مندا و د دویماییکا مندا چیتره بۆ من بنقیسه و بۆ من ساناهی بکه، یان گۆت: د دنیا مندا و د ئاخرهتا مندا (و ئەفه شکه ژ فهگیڤی) یا خودی ههکه تو بزانی ئەف کاره (...کاری خۆ بیژه...) بۆ من د دینی مندا و د دنیا مندا و د دویماییکا مندا خرابتره ژ من بده پاش و من ژێ بده پاش، یان گۆت: د دنیا مندا و د ئاخرهتا مندا (و ئەفه شکه ژ فهگیڤی) و خیری ب رزقی من بکه ههه جهی ئی بیتا پاشی من پئ رازیکه.

۱۳۱- کرنا سونهتان ل مال، یلغه مبهه ر (سلافیت خودی ل سه رین) ده گیڤا موسلمیدا دبیریت: (اذا قَضَى أَحَدُكُمْ صَلَاتَهُ فِي مَسْجِدِهِ، فَلْيَجْعَلْ لِيْتِهِ نَصِيْبًا مِنْ صَلَاتِهِ، فَإِنَّ اللَّهَ جَاعِلٌ فِي يْتِهِ مِنْ صَلَاتِهِ خَيْرًا) ههکه ئیک ژ ههوه نقیژا خۆ ل مزگهفتا خۆ کر، بلا پشکهکی ژ نقیژا خۆ بیخیته مالا خۆ (نانکو سونهتا خۆ ببهته مالا خۆ) ب راستی خودی سونهتا یا د مالا وبقه مهزن دکهت.

۱۳۲- کرنا دو رکعهتان ل مزگهفتا قویایی، ئیین عومهه ر، (خودی ژ ههردوویمان رازی بیت)، د فهگیڤا ههردویاندا دبیریت:

پنځه مبهري خودي (سلاقيت خودي ل سهرين) سويار و ب بيان
 سه رهدانا مزگه فتا قوياي دكر، و دو ركعت تيغه دكرن. و د
 ريوايه ته كا ديدا: پنځه مبهري خودي (سلاقيت خودي ل سهرين)
 هه مې شه مبييان سويار و ب بيان دهاته مزگه فتا قوياي. و
 نيين عومهرې ژي وه دكر.

۱۳۳- دوعاكرن پشتي نه حياتي و بهري سلافا ملان، د فه گيرا نين
 حه بانيدا پنځه مبهري (سلاقيت خودي ل سهرين) دبيژيت: (مُ)
 لَيْتَخَيَّرَ مِنَ الدُّعَاءِ مَا أَعْجَبَهُ فَلْيَدْعُ بِهِ رَبَّهُ) ئانكو پشتي
 نه حياتي وي دوعايي بكه يا نه دقيت.

۱۳۴- نه ورهركرن د نه حياتا دويماهييدا، نه وزي نه فه يه پي خو يي
 چه پي ب كيشيته بن خو و پي راستي ب چكليانيت و برينيته
 سه ر قوينبانا خو .

۱۳۵- روينشتنا ل سه ر پانيا هه ردو پيان د ناقبه را هه ردو
 سوجهيان، نين عه باس (خودي ژي رازي بيت) د فه گيرا
 موسلميذا دبيژيت: نه و سونه تا پنځه مبهري هه وويه .

۱۳۶- يي جلکه كي نوي كره بهر خو بيژي: (إِلْبَسْ جَدِيداً وَعِشْ
 حَمِيداً وَتُتْ شَهِيداً) جلکي نوي بكه يه بهر خو و سوياسكري
 بزي و ب شه يدي بمرې. يان (تُبْلِي وَجَلْفُ اللَّهِ تَعَالَى) كه فن
 بكه ي (هند بزي كه فن بييت) و خودي بو نه به دهل فه كه ت
 (ژي دريژ بي).

۱۳۷- نافی خودی ئینان دەمی جلك ئیخستن، پیغه مبهەر (سلاقیت خودی ل سهرین) دقه گیرا ترمزیدا دبیزیت: پهردا د نابهرا چاقیت نه جنه یان و شهرمینگه هیت مرووفان، هه که ئیکی ژ وان جلكی خو ئیخست بیژیت: بسم الله ئانکو: ب نافی خودی.

۱۳۸- هافیننا پی چه پی بو ژ دهرقه ی مای و پی راستی بو ژورقه و خاندنا دو عایی، نه نهس (خودی ژی رازی بیت) دقه گیرا نه بو داود و ترمزی و نه سائیدا دبیزیت: پیغه مبهری (سلاقیت خودی ل سهرین) گۆت: هه رکه سی گۆت (هه له بهت دەمی ژ مالا خو دهردکه قیت) (بِسْمِ اللّٰهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ، يُقَالُ لَهُ هُدَيْتَ وَكُفَيْتَ وَوُقِيْتِ، وَتَحَى عَنْهُ الشَّيْطَانُ) ب نافی خودی، من پشتا خو ب خودی راست کر، چو بزاق و شیان و چو هیز نینن ب خودی نه بن. دی بیتن: تو هاتییه راسته ری کرن و تو هاتییه بیمنه ت کرن، و تو هاتییه پاراستن، و شهیتان دی خو ژی دهته پاش. نه بو داوودی زیده کرییه: شهیتانه ک دی بیژیته شهیتانه کی دی: تو چ دبیزژی بو زلامه کی هاتییه راسته ری کرن، و هاتییه بیمنه ت کرن، و هاتییه پاراستن.

۱۳۹- دو عاکرنا د نابهرا ههردو سو جده یاندا (رَبِّ اغْفِرْ لِي، رَبِّ اغْفِرْ لِي) یان (اللهم اغفر لي وارحمني واهدني واجبرني وعافني وارزقني وارفعني).

۱۴۰- و سه‌رده‌ریبا دورست د گهل دوعایی د قه‌بو‌بابون و نه‌قه‌بو‌یل‌بو‌نیدا نه‌بو هوره‌یره بو مه ژ پیغه‌مبه‌ری (سلاقیت خودی ل سهرین) د فه‌گی‌را به‌یهه‌قیدا فه‌دگو‌هی‌زیت (اذا سال احدکم ربه مسالة فعرّف الاستجابة فليقل الحمد لله الذي بعزته تتم الصالحات ومن بطأ عليه شيء من ذلك فليقل الحمد لله على كل حال). دقیت نھا یا ب فی ره‌نگی بیت، نه‌گه‌ر دوعایا وی قه‌بو‌یل بوو بلا بی‌زیت حه‌مد و شوکر بو وی خودایی نه‌وی هه‌می کاریت باش ب هی‌ز و شیانا وی تمام دبن، و نه‌گه‌ر دیت نه‌و دوعایا کری گیرؤ‌بوو بلا بی‌زیت: حه‌مد و شوکر بو خودی ل سهر ههر کاروباره‌کی هه‌بیت.

۱۴۱- حه‌مد و په‌سنا خودی بی‌ته‌کرن، و سلاف و سه‌له‌وات ل سهر پیغه‌مبه‌ری (سلاقیت خودی ل سهرین) بی‌نه‌دان، پاشی دوعا بی‌ته‌کرن، د فه‌گی‌را ترمزی و طه‌به‌رانیدا هانیه پیغه‌مبه‌ری خوشتی (سلاقیت خودی ل سهرین) ل مزگه‌فتیقه یی روینشتی بوو، زه‌لامه‌ک ب ژور که‌فت و نقی‌ز کر و گو‌ت: یا خودی ل گونه‌هی‌ت من ببوره و دنؤ‌فانیی ب من ببه‌ن ئینا پیغه‌مبه‌ری (سلاقیت خودی ل سهرین) گو‌تی: (هه‌می نقی‌زکه‌ر، نه‌له‌زکر، نه‌گه‌ر نه‌ نقی‌ز کر و تو روینشتی، حه‌مدا خودی

بکه، وهکی ئه و ههژى، و سلاف و سه لهوتان بده سه ر من،
پاشى دوعا ژ خودى بکه).

۱۴۲- بهرى خو بده قىبلى و دوعا بکه، چونكى ئه و جهه يى همى
موسلمان د پهرستنا خو دا بهرى خو دده نى، و چونكى
پيغه مبهرى (سلاقيت خودى ل سه ربن) باراپتر د دوعاييت خو دا
بهرى خو ددا قىبلى.

۱۴۳- دهست بلندرکون هه تا دگه هه راستا ملان، و ئه فه سيه
جاران يا ژ پيغه مبهرى هاتيبه فه گوهازتن، ژ بهر هندى
سونه ته د همى دوعاياندا دهست بينه بلندرکون ئه و نه بن
ئهو يت زى هاتيبه فه گوهازتن كو نابيت و نه يا دورسته دهست
تيدا بينه بلندرکون، وهكى دوعاييت د نفيژيدا دئينه کرن، وهكى
دى همى دوعاييت دى سونه ته دهست بينه بلندرکون
هه وهركى قه سته لانى فى د كتيبا (ارشاد السارى، شرح صحيح
البخارى) دا دبئزيت.

۱۴۴- دوعا ب ترس و شكاندن بينه کرن، چونكى ئه وى دوعا زى
دئيه ته کرن، خودانى ئه رد و ئه سمانانه، و هندى د ناقبه را
واندا هه، و خودايى مه زن ب فى رهنگى فه رمانا مه دكه ت
(ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً) خوشكاندى دوعا ژ خودايى خو
بکه ن.

۱۴۵- دوعا ژ خودی بکه ن ب باش نافیت وی بیّت پاک و پاقر،
 نهویّت هه ر جارا داخوای پی هاته کرن، خودی بدهته مروقی، و
 دوعا پی هاته کرن بیته قه بویلکرن، خودایی مه زن نه مر دکه ت:
 (ولله الأسماء الحسنى فادعوه بها) خودی باش نافیت هه یین دوعا
 ژ وی پی بکه ن.

۱۴۶- نافگیر دویمایا هه میان نافی قه دخۆت، پیغه مبه ر (سلاقیّت
 خودی ل سه رین) دهه گی را ترمزیدا دبیزیت: (ساقی القوم
 آخړهم) نافگیر دویمایا هه میانه.

۱۴۷- سلافکرنا مالا خو، هه روه کی د ترمزییدا هاتی پیغه مبه ری
 خوشتقی ((سلاقیّت خودی ل سه رین)) گۆته نه نه سی
 (((خودی ژى رازی بیته)))): (یابني إذا دخلت على أهلك
 فسلم يكون بركة عليك وعلى أهل بيتك) کورئ من هه که تو
 چۆیه د مالا خوڤه، سلافکه وان، سلافا نه به ره که ته، زیده یییا
 خیرییه بو ته و بو خه لکی مالا نه و قه تاده (خودی ژى رازی
 بیته) دبیزیت: (إذا دخلت بيتك فسلم على أهلك فهو أحق
 من سلمت عليه) هه که تو چۆیه د مالا خوڤه، سلافکه مالا خو
 (هه قزینا خو) نه و ژ هه میان هه ژیترن تو سلافکه یی، و زانایی
 نه وزاعی هه که چۆبا د مالا خوڤه، و ژ بیرکربا سلافکه ته مالا

خو، دا دهرکه‌فیتنه‌فه و جاره‌کا دی هیته ژورفه؛ دا سلاف بکه‌ت،
هندی گرنگی ددا سلاف ل سهر هه‌فژینی و مانی.

۱۴۸- دیاری دان دناقبه‌را ئیکدودا، دیاری ریکه‌که، دل پی دکه‌فنه
به‌ریک، و نه‌قیان پی رادبیت، و نیژیکبوون پی چیدبیت، و
ریزگرتن و نحییرام و حورمه‌ت و هه‌ژیکرن و هه‌قالینی و
په‌یوه‌ندی‌ت خو‌ش و باش د ناقبه‌را مرو‌فاندا پی په‌یدا
دبیت، و کارلیکرنه‌کا باش پاش خو دهیلیت، و ره‌نگه‌دانا وی
به‌رده‌وام یا باشه، پی‌غه‌مبه‌ر(سلاقی‌ت خودی ل سهرین) د
فه‌گی‌را نه‌بو یه‌علا و به‌یه‌قه‌یدا ژ نه‌بو هوره‌یره (خودی ژئ
رازی بیت) دبیزیت: (ته‌ادوا تحابوا) دیاریا بده‌نه هه‌قدوو دی
قیانی د ناقبه‌را هه‌وه‌دا په‌یدا‌که‌ت. و د فه‌گی‌را ئین
عه‌ساکریدا ژ عائیشایی دایکا مه موسلمانان (خودی ژئ رازی
بیت) دبیزیت: (ته‌ادوا تزادوا حبا) دیاریان بده‌نه هه‌قه، دی
قیان د ناقبه‌را هه‌وه‌دا زیده‌بیت. و پی‌غه‌مبه‌ری (سلاقی‌ت خودی
ل سهرین) دیاری یا دایی و دیاری یا وه‌رگرتی.

۱۴۹- دو‌عا‌کرن د هه‌ربه‌لایه‌کا هه‌بیتدا، دایکا موسلمانان د فه‌گی‌را
موسلمیدا دبیزیت: (مَا مِنْ عَبْدٍ تُصِيبُهُ مُصِيبَةٌ، فَيَقُولُ: إِنَّا لِلَّهِ
وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ: اللَّهُمَّ اجْرِنِي فِي مُصِيبَتِي، وَأَخْلِفْ لِي خَيْرًا
مِنْهَا، إِلَّا أَجْرَهُ اللَّهُ تَعَالَى فِي مُصِيبَتِهِ وَأَخْلَفَ لَهُ خَيْرًا مِنْهَا).

قالت: فَلَمَّا تُؤْفِقِ أَبُو سَلَمَةَ، قُلْتُ كَمَا أَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَخْلَفَ اللَّهُ لِي خَيْرًا مِنْهُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نيينه بهندهیه ک به لایه ک [ئانافه ک] ب سه ری بهیّت، بیژیّت: ب راستی ئەم هه ر ییّت خودیینه [ئانکوو ئەم بهندهییّت وینه]، و هه ر دئ ب بال و یقه زقڕین، یاخودئ به لایا من خیر بو من بنقیسه، و باستر بو من ل جهی بدانه.

سونهت گه له کن، ئەقیّت بوری بو نمونه من ییّت ئینان، هه که وه کئ دی هه ر کاره کئ پیغه مبه ری (سلاقیّت خودئ ل سه ربین) کربیت و نه ژ ناییه تمه ندیّت وی بیت و گوئبیت و به ری مه دایبئی نه وه کی ئه رک و واجب، سونهته، فه ره ئەم ل قان سونهتان رژد و هشاریین و ژ خو نه بهین، چونکی کرنا سونهتان خیرباریه به ئئ نه کرنا وان زربارییه، قیجا ما بوچی دئ خو ژ وی خیرئ زربارکهین؟!، هه که مه وه کر ئەم ییّت به رزیان و خوساره تین، خودئ، مه ژ هندی ب پاریزیّت، و سونهتا پیغه مبه ری خو (سلاقیّت خودئ ل سه ربین) ل بهر مه شرین و سانهی بکهت، و مه وه کی سه حاجیّت پیغه مبه ری خو ئئ ب کهت، کا چاوه ل سونهتا پیغه مبه ری (سلاقیّت خودئ ل سه ربین) ییّت هشیار و پیگربوون، و

دېماھېك گۆتئا مه ههمى حەمد پەسن بۆ خودايى جيهانان بن و
سلافا و صەئەوات ل سەر يېغەمبەرى خوشتقى بن.

